

Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Sciences

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

**Domácí násilí a jeho řešení s Policií ČR a jinými
organizacemi pomáhajícím obětem domácího násilí**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Studijní program:

SOCIÁLNÍ POLITIKA A SOCIÁLNÍ PRÁCE

Autor: Martin Bína

Vedoucí práce: Mgr. Veronika Benešová, Ph.D.

České Budějovice 2021

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci s názvem „*Domáci násilí a jeho řešení s Policií ČR a jinými organizacemi pomáhajícím obětem domácího násilí*“ jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby bakalářské práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé bakalářské práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 1. 7. 2021

.....

Martin Bína

Poděkování

Děkuji vedoucí práce Mgr. Veronice Benešové, Ph.D. za čas, který věnovala odborným konzultacím, za přínosné podněty, rady při zpracování této bakalářské práce a hlavně za obrovskou trpělivost. Dále mé poděkování patří Odboru služby pořádkové policie ČR v Českých Budějovicích za poskytnutá statistická data, která umožnila realizaci mého výzkumu.

Domácí násilí a jeho řešení s Policií ČR a jinými organizacemi pomáhajícím obětem domácího násilí

Abstrakt

Cílem této bakalářské práce je nastínit problematiku domácího násilí a zaměřit se na cílovou skupinu osob postižených domácím násilím. Následným cílem práce bylo zjistit možná řešení v rámci organizací pomáhajících obětem postižených domácím násilím. Dalším cílem je zveřejnění aktuální statistiky nárůstu či poklesu případů domácího násilí v České republice od doby platnosti institutu vykazání dle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

Práce se skládá z teoretické a praktické části. Teoretická část předkládá ucelený pohled na současný stav problematiky domácího násilí. V této části práce je definováno domácí násilí jako takové, podrobně jsou zde popsány jednotlivé znaky domácího násilí. Dále se zaměřuje na charakteristiku všech účastníků domácího násilí. V poslední kapitole teoretické části je pozornost zaměřena na odbornou pomoc obětem domácího násilí.

V praktické části práce je cílem zjistit problematiku domácího násilí se zaměřením na cílovou skupinu osob postižených domácím násilím. Dalším cílem je vymezit možná řešení v rámci organizací pomáhajících obětem postižených domácím násilím. V této části práce jsou zveřejněna data, týkající se celé České republiky.

Tato bakalářská práce by mohla sloužit policistům, studentům, ale i široké veřejnosti k získání více odborných informací o problematice domácího násilí, uceleném postupu a řešení domácího násilí s Policií České republiky a jinými organizacemi, které pomáhají obětem domácího násilí. Práce může být využita jako vhodný zdroj informací nejen pro zaměstnance a klienty intervenčních center, ale i pro širokou veřejnost.

Klíčová slova

Domácí násilí; oběť; pachatel; trestný čin;

Domestic violence and its solution with the Police of the Czech Republic and other organizations assisting victims of domestic violence

Abstract

The aim of this bachelor thesis is to introduce the issue of domestic violence, with the focus on the people affected by domestic violence as a target group. The subsequent goal of this thesis is to identify possible solutions in organizations helping the victims of domestic violence. Another goal is to publish current statistics of the increase or decrease in cases of domestic violence in the Czech Republic since the validity of the institute of expulsion pursuant to Act No. 273/2008 Coll., On the Police of the Czech Republic.

The thesis is divided into two parts - theoretical and practical. The theoretical part presents a comprehensive view of the current state of domestic violence. In this part of the thesis, domestic violence is defined as such and the individual features of domestic violence are described in detail. It also focuses on the characteristics of all participants in domestic violence. In the last chapter of the theoretical part, attention is paid to professional assistance to victims of domestic violence.

The aim of the practical part is to describe the issue of domestic violence with the focus on the target group. Another goal is to identify possible solutions in organizations helping the victims of domestic violence. In this part of the thesis, official statistics about domestic violence is presented.

This bachelor thesis could serve not only to police officers, students, but also to the general public to obtain more expert knowledge about domestic violence and its comprehensive approach. Moreover, it offers solutions to domestic violence with the Police of the Czech Republic and other organizations that help victims of domestic violence. The thesis can be used as a suitable source of information not only for employees and clients of intervention centres, but also for the general public.

Key words

Domestic violence; victim; offender; crime;

Obsah

1.	Současný stav.....	9
1.1	Definice domácího násilí	9
1.2	Znaky domácího násilí.....	10
1.2.1	Formy domácího násilí	11
1.2.2	Příčiny domácího násilí	14
1.2.3	Znaky domácího násilí	15
1.2.4	Dynamika domácího násilí	16
1.3	Účastníci domácího násilí	17
1.3.1	Pachatelé domácího násilí.....	17
1.3.2	Oběti domácího násilí	18
1.4	Pomoc obětem domácího násilí	21
1.4.1	Právní pomoc	22
1.4.2	Organizace v České republice.....	24
2.	Cíl práce a hypotézy	30
2.1	Cíl práce.....	30
2.2	Hypotéza	30
3.	Metodika	31
3.1	Použité metody a techniky sběru dat	31
3.2	Použitá statistická data.....	31
4.	Výsledky	32
4.1	Statistické vyhodnocení výsledků v rámci hypotéz.....	56
5.	Diskuse.....	64
6.	Závěr	71
7.	Seznam použitých zdrojů.....	72
8.	Seznam obrázků, grafů, tabulek a použitých zkratek	77

Úvod

S problematikou domácího násilí se setkávám téměř každý den v souvislosti se svým povoláním. Pro svou bakalářskou práci jsem si z tohoto důvodu zvolil téma „Domácí násilí a jeho řešení s Policií České republiky a jinými organizacemi pomáhajícím obětem domácího násilí.“

V dnešní době se jedná o velice závažné a diskutované téma a to nejen v řadách Policie České republiky. Domácím násilím může být postižen kdokoli od dítěte, manželku, manžela, jedince se specifickými potřebami až po seniory.

Domácí násilí je i v České republice velice vážný problém. Statistiky a výzkumy uvádějí, že nějakou zkušenost s násilím má každý druhý člověk u nás, čtvrtina populace nad 15 let má dokonce osobní zkušenost s domácím násilím, ať v roli svědka, oběti, či násilníka.

Po vydání zákona č. 135/2006 Sb., o změně zákonů v oblasti ochrany před domácím násilím, díky kterému může policie zasáhnout již v počátku domácího násilí, a sice vykázaním násilné osoby ze společného obydlí. Po úpravě legislativy se domácí násilí stalo zcela novým trestným činem.

Ve své bakalářské práci jsem se rozhodl zaměřit se na rozdílný přístup k řešení domácího násilí ze strany policie a organizací pomáhajícím obětem domácího násilí.

Bakalářská práce je členěna do čtyř na sebe navazujících kapitol. V teoretické části své bakalářské práce se zabývám vymezením základních pojmů, které se týkají domácího násilí. Dále charakteristikou jednotlivých forem týrání, nastíním příčiny, jednotlivé fáze cyklu a důsledky této problematiky. Pozornost také věnuji účastníkům domácího násilí, tedy obětem a agresorům domácího násilí.

V praktické části bakalářské práce jsou uvedeny cíle práce s předpokládanými hypotézami. Zároveň metodami a postupy použité při výzkumu. V diskuzi hodnotím uvedený výzkum a v závěru shrnuji zjištěné poznatky.

Hlavním cílem této bakalářské práce je popsat problematiku domácího násilí, se zaměřením na cílovou skupinu osob postižených domácím násilím. Dále zveřejnit aktuální statistiky nárůstu či poklesu případů domácího násilí v České republice od roku 2016 do roku 2020 v souvislosti s platností institutu vykázání dle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

Podklady pro psaní této bakalářské práce tvořily odborné knihy, internetové zdroje a policejní spisy zabývající se touto problematikou.

1. Současný stav

Pojem domácího násilí je v odborné literatuře zcela jednoznačně definován více prvky, jelikož má mnoho různých forem a podob (Ševčík, Špatenková a kol., 2011). Domácí násilí je závažný problém přítomný ve všech zemích a sociálních vrstvách bez ohledu na věk, vzdělání, společenské postavení, náboženskou orientaci či etnickou příslušnost pachatelů, popř. obětí (Ševčík, Špatenková a kol., 2011).

Domácí násilí je podle Kotkové (2014) komplikovaným jevem, a přestože se jedná o téma na veřejnosti již poměrně diskutované, neexistuje jednotná obecně uznávaná definice domácího násilí (Kotková, 2014).

Domácí násilí je i v České republice velice vážný problém (Ján, 2010). Statistiky a výzkumy uvádějí, že nějakou zkušenost s násilím má každý druhý člověk u nás, čtvrtina populace nad 15 let má dokonce osobní zkušenost s domácím násilím, ať v roli svědka, oběti, či násilníka (Ján, 2010).

Domácí násilí je považováno za jednu z nejnebezpečnějších forem agrese zejména pro jeho skrytost a obtížnou postižitelnost (Bednářová a kol., 2009).

Nejvyšší správní soud definuje domácí násilí následovně: „Domácím násilím se zpravidla označuje týrání a násilné jednání, odehrávající se mezi osobami blízkými, žijícími spolu ve společné domácnosti, kdy jedna násilná osoba získává a udržuje nad druhou moc a kontrolu“ (Nssoud, 2021).

1.1 Definice domácího násilí

V odborné literatuře nacházíme řadu definic pojmu domácí násilí. U všech těchto definic je možné nalézt několik společných základních znaků, kterými se domácí násilí vyznačuje.

Pod pojem domácí násilí zahrnujeme psychické, fyzické, sexuální či ekonomické násilí, ke kterému dochází mezi osobami blízkými, které sdílejí společnou domácnost (Úlehlová, 2009, s. 11). Tyto formy domácího násilí jsou charakteristické svojí dlouhodobostí, opakováním a eskalací míry násilí jednotlivých incidentů (Úlehlová, 2009, s. 11).

Definice domácího násilí není zcela jednotná, podle Vitoušové (2007) se řada autorů shoduje, že se jedná o násilí ve vztahu manžel/manželka, druh/družka, mezi partnery, rozvedenými manželi, ale též v rámci trans generačních vztahů jako např. vnuk/babička, děti/rodiče (Vitoušová, 2007).

Podle Ševčíka (2011) může být domácím násilím ohrožen kdokoli od novorozence, manželky, manžela až po seniory (Ševčík, 2011). Za jednu z nejčastějších obětí domácího násilí jsou však považovány ženy a to až v 92 – 98% případů (Ševčík, 2011). Nejvíce jsou ohroženy právě ty ženy, které si prošly násilím v dětství nebo vyrůstaly v rozvrácené rodině a dále ženy, které vstoupily do sňatku příliš mladé, nebo otěhotněly ještě před svatbou (Ševčík, 2011). Ve vysokém riziku ohrožení jsou ženy, které žijí s partnerem, který často střídá sexuální partnerky, má zálibu v perverzních sexuálních praktikách, je závislý na alkoholu či jiných návykových látkách (Ševčík, 2011). Rizikové jsou i ty ženy, které jsou samy závislé na alkoholu, drogách, trpí úzkostí, depresemi nebo mají sebevražedné sklony (Ševčík, 2011).

1.2 Znak domácího násilí

I přes to, že se mezi partnery vyskytne násilný čin, nemusí se jednoznačně jednat o domácí násilí (Ševčík, 2011, s. 37). Aby se mohlo potvrdit, že se jedná o nějakou formu domácího násilí, musí být naplněny čtyři základní znaky (Ševčík, 2011, s. 37). Pokud některý ze znaků schází, můžeme zvažovat jinou formu rodinného problému, ve většině případů bývá však chybějící znak brzy doplněn a domácí násilí je tak odstartováno (Ševčík, 2011, s. 37).

Hlavním znakem domácího násilí je, že násilí je zaměřené na osobu, která je pachatelem blízká, neboť mezi pachatelem a obětí existuje důvěrný vztah, někdy nazýván intimním (Dufková, 2005, s. 8).

Domácí násilí není incident, který se objeví pouze jednou, i když má závažné důsledky (Dufková, 2005, s. 8). Každé domácí násilí má svojí historii, dochází k němu opakovaně a projevy mohou přetrvávat i několik let, dále může zůstat dlouhodobě skryté a skončit tragédií (Dufková, 2005, s. 8). Nebezpečí domácího násilí spočívá právě v jeho opakování a dlouhodobosti. (Dufková, 2005, s. 8)

Za začátek domácího násilí považujeme útoky, které se opakují a jsou namířené proti lidské důstojnosti a postupně se přidávají útoky proti zdraví a nakonec útoky, které mohou ohrožovat i život oběti (Dufková, 2005, s. 8). V počátečních fázích jednotlivé ataky nedosahují takové intenzity, aby je bylo možno považovat za trestné jednání (Dufková, 2005, s. 8). Pokud jsou hodnoceny izolovaně, mohou být podceňovány a přehlíženy i ze strany policistů, kteří na místě zasahují (Dufková, 2005, s. 8). Při dlouhodobém opakování jednotlivých útoků, dochází i k nárůstu jejich intenzity (Dufková, 2005, s. 8). Ve vztahu, ve kterém dochází k násilí, se střídají období klidu, násilí a omlouvání a postupem času se zkracují období klidu a prodlužují se období násilí - eskalace násilí, dále narůstá jak brutálnost provedení, tak i agresivita útoku (Dufková, 2005, s. 8).

Násilník a oběť zaujímají nerovné postavení a jejich role se během opakovaných útoků nemění (Dufková, 2005, s. 8). Domácí násilí tedy nejsou jen nějaké hádky, potyčky nebo vzájemné napadání, tedy situace, kdy partneři zaujímají stejné postavení (Dufková, 2005, s. 8). Násilník má kontrolu nad obětí hlavně v oblasti jejich sociálních kontaktů, ekonomické oblasti a násilným chováním uplatňuje moc nad jejím životem - uplatňování moci a kontroly (Dufková, 2005, s. 8).

K násilí dochází především v soukromí, tedy v domě či bytě, stranou od společenské kontroly – neveřejnost a oběť je v průběhu napadání izolována od možnosti jakékoli pomoci (Ševčík, 2011, s. 38).

1.2.1 Formy domácího násilí

V této kapitole se budu podrobněji věnovat jednotlivým formám domácího násilí, ve kterých se může tento jev objevit. Formami domácího násilí rozumíme konkrétní druh násilného chování, který násilník vůči své oběti užívá (Ševčík, Špatenková et al., 2011). Domácí násilí může mít mnoho podob a ne všechny jsou na první pohled rozpoznatelné, oběti jsou ve většině případů vystavovány několika formám násilí současně (Ševčík, Špatenková et al., 2011). Pokud se oběti podaří od násilníka odejít, nemusí to vždy znamenat, že násilí skončí. Může pokračovat v jiné podobě (Ševčík, Špatenková et al., 2011).

Základní formy domácího násilí podle Čírtkové (2020):

- psychické
- fyzické
- sexuální
- ekonomické
- sociální (Čírtková, 2020).

Psychické násilí

Psychické násilí je podle Voňkové a Spoustové (2008) nejběžnějším typem, které se vyskytuje často a napáchá největší škody (Voňková, Spoustová, 2008). Někdy bývá také označováno jako latentní, neviditelné či skryté kdy toto násilí může trvat i léta a dokáže zcela změnit osobnost oběti (Voňková, Spoustová, 2008). Oběti samy označují psychické týrání za horší a beznadějnější situaci než při tělesném ubližování, jak ve své publikaci uvádí Čírtková (2020). Domácí násilí je velice obtížné prokázat (Čírtková, 2020).

Mezi nejčastější projevy psychického násilí patří: ponižování, vyhrožování, podceňování, vydírání, zastrasování, nadávky, urážení, zesměšňování na veřejnosti a záměrné ničení oblíbených věcí, výhrůžky o únosu dětí či sebevraždě, a podobně (Čírtková, 2020).

Pod psychické násilí bývá ještě zařazována sociální izolace, kdy agresor brání oběti kontaktovat rodinu, přátele či známé a neustále kontroluje oběti telefon, jeho SMS zprávy, e-maily a poštu (Ic-brno, 2020). Velmi často také dochází ke kontrolním telefonátům a vyslýchání například „kde jsi byla a s kým“ (Ic-brno, 2020). Cílem sociální izolace je mít partnera maximálně pod kontrolou. (Ic-brno, 2020).

Fyzické násilí

Fyzické násilí řadíme k nejzávažnějším a nejčastějším formám domácího násilí. Conwayová (2007) uvádí celou škálu fyzického násilí: fackování, bití, pálení, kousání, kopání, bodání, rány pěstí, pokusy o škrcení, strkání ze schodů a jiné (Conwayová, 2007). Oběti je odírán spánek, jídlo či pití, kdy z počátku jde o drobná fyzická napadání, která postupem času gradují a mohou vyústit až v ohrožení života (Conwayová, 2007).

Autorka dále popisuje, že tato forma domácího násilí může zahrnovat i méně obvyklé akty, kterým mohou být ženy vystaveny např.: svazování, zamačkávání cigaret do kůže, přinucení k požití drog, míření zbraní, nasazení roubíku či donucení ke koupeli ve studené lázni (Conwayová, 2007).

Sexuální násilí

Nejčastěji zmiňovanou formou sexuálního násilí je znásilnění, jak uvádí dostupná literatura (Basile, Saltzman, 2009).

Podle Kutálkové a Kobové (2014), se sexuální násilí vyskytuje v různých formách a ne všechny jsou trestně postižitelné, některé jsou společností dokonce přímo tolerovány (sexuální poznámky, narážky) (Kutálková, Kobová, 2014).

Ekonomické násilí

U ekonomického násilí znamená, že pachatel zamezuje oběti především přístup k financím, i vlastním (Bílý kruh bezpečí, 2021).

Conwayová (2007) násilníci mohou své partnerce upírat peníze i tím, že jí nedovolí pracovat, berou jí přídatky na děti či vezmou rodinné úspory, které byly určeny na zvláštní příležitost např. dovolená a celou částku bez vědomí ženy utratí, propijí, prohrají (Conwayová, 2007). Pokud je oběť držena v neustálé finanční tísní a je pod neustálou kontrolou, pak není schopna opustit partnera a vyhledat pomoc (Conwayová, 2007). To, že oběť nevlastní dostatek finančních prostředků, má vliv na její společenský život a dostává se tak do sociální izolace a narůstá tak větší závislost na násilném partnerovi (Conwayová, 2007).

Pronásledování (stalking)

Na tento problém je v posledních letech obracena čím dál, tím větší pozornost. Anglický výraz „stalking“ můžeme do češtiny přeložit jako „stopovat“ a z hlediska kriminologie či psychiatrie je slovo stalking chápáno jako úmyslné a zlovolné pronásledování a obtěžování jiné osoby (Ic-brno, 2020). Stalking lze v určitých případech považovat za pokračování domácího násilí (Ic-brno, 2020).

Pronásledování jsou nejčastěji bývalé partnerky či partneři, anglicky „ex – partner stalking“ (Ic-brno, 2020). Násilný partner si většinou chce udržet nad obětí moc a kontrolu, proto násilí nekončí s rozvodem nebo rozchodem (Ic-brno, 2020). Jedná se o obtěžování, zastrašování, pronásledování, vyhrožování, pozorování útočníkem, který již nežije s obětí ve společné domácnosti (Ic-brno, 2020). Obtěžování oběti v domácím prostředí nebo v práci a neustálé telefonování, posílání vzkazů, SMS zpráv, e-mailů, má za cíl opět u oběti vyvolat strach (Ic-brno, 2020).

Speciální formy

Tyto formy, které se podle Špeciánové (2003) vyskytují v souvislosti s násilím páchaným na dětech (Špeciánová, 2003).

Řadíme sem tělesné násilí pasivní povahy, které je vyznačováno nedostatečným uspokojením alespoň nejdůležitějších tělesných potřeb dětí (Špeciánová, 2003). Představuje úmyslné ale i neúmyslné neposkytnutí péče, nebo opomenutí v péči o dítě, které může vyvrcholit až v jeho poranění či smrt (Špeciánová, 2003).

Psychické násilí na dětech má formu slovních útoků na sebevědomí dítěte, opakované ponižování, odmítání či zavrhování dítěte a taková jednání mají závažný nepříznivý vliv na citový vývoj a chování dítěte (Špeciánová, 2003).

Sexuální zneužívání spočívá i v jakémkoliv dotýkání se dítěte se sexuálním podtextem, vykořisťování dítěte jakoukoliv osobou (Špeciánová, 2003).

Zanedbávání v oblasti tělesné i citové, zanedbávání vzdělání, zanedbávání v oblasti zdravotní péče a také nedostatečný dohled přiměřený věku dítěte (Špeciánová, 2003).

1.2.2 Příčiny domácího násilí

Vznik domácího násilí je podmíněn několika faktory, kdy nelze tedy stanovit konkrétní příčiny vzniku násilí, neboť jde vždy o kombinaci několika vlivů (Úlehlová et al., 2009). Domácí násilí vzniká u jednotlivých vztahů individuálně a různí se jeho podoby (Úlehlová et al., 2009).

Mezi nejčastější příčiny domácího násilí patří:

- Porucha osobnosti, stres, psychologická porucha
- Promyšlená motivace za účelem dosažení poslušnosti ženy
- Alkohol, drogy (Úlehlová et al., 2009).

Celá řada příčin domácího násilí má podle Buskotte (2008) původ v běžných konfliktech, nebo ve zlomových okamžicích, např. problémy v práci, narození dítěte, vyšší profesní pozice partnerky (Buskotte, 2008). Dle autorky důležitou roli v domácím násilí hraje alkohol, a to až v 50 % případů (Buskotte, 2008).

1.2.3 Znaky domácího násilí

Policie České republiky kvalifikuje incidenty z domácího prostředí jako domácí násilí, pokud jsou v daném jednání zastoupeny následující čtyři znaky. Důležitým „hlavním“ znakem domácího násilí je, že je násilí zaměřené na osobu, která je pachateli blízká (Stočesová, Čáp, 2020).

Znaky domácího násilí podle Stočesové, Čápa (2020):

- Opakování a dlouhodobost

Domácí násilí má svoji historii, dochází k němu opakovaně a přetrvává i po řadu let. Agresi ze strany násilníka střídá období klidu, omluv a slibů a často zůstává dlouhodobě skryté, ale může skončit tragédií (Stočesová, Čáp, 2020).

- Stupňování (eskalace) násilí

Typickým znakem je postupný nárůst intenzity násilí, kdy nejuvýstižněji popisuje dynamiku násilného vztahu tento citát: „V domácím násilí jde nejprve o lidskou důstojnost, poté o zdraví a nakonec o život“ (Bezoušková, 2006, s. 179).

Týraná osoba se snaží agresora omlouvat. Na počátku násilí jednotlivé incidenty nemusejí naplňovat skutkovou podstatu trestného činu (Bezoušková, 2006, s. 179).

- Uplatňování moci a kontroly

Od partnerských vztahových problémů se domácí násilí odlišuje jasným rozdělením rolí – násilná osoba x týraná osoba (Dufková, 2005, s. 8). Násilník má kontrolu nad obětí

hlavně v oblasti jejich sociálních kontaktů, ekonomické oblasti a násilným chováním uplatňuje moc nad jejím životem (Dufková, 2005, s. 8).

Charakteristickým znakem podle Marvánové – Vargové (2008) je skutečnost, že na místě činu většinou zůstává násilník a oběť je nucena domov opustit a tím uniknout dalším projevům násilí (Marvánová, Vargová, 2008).

- Neveřejnost

Domácí násilí se odehrává v soukromí, doma za zavřenými dveřmi a tato forma násilí se dostane na veřejnost jen tehdy, pokud oběti vyhledají pomoc u policie či lékaře (Marvánová, Vargová, 2008). Jedinými svědky násilí mezi partnery bývají děti (Bednářová et al., 2009). Podle světové zdravotnické organizace (WHO) je přítomnost dětí při napadení matky kvalifikována jako psychické týrání dítěte (Marvánová, Vargová, 2008).

1.2.4 Dynamika domácího násilí

Domácí násilí má cyklický charakter a určitý vývoj, který se dle Marvánové – Vargové (2008) skládá ze tří fází a tyto fáze se neustále dokola opakují a mění se jejich pořadí a intenzita (Marvánová, Vargová, 2008). Tato období nazývají jako „spirálu domácího násilí“ nebo „kruh domácího násilí“ (Marvánová, Vargová, 2008).

Fáze násilí má vzestupnou tendenci a u fáze klidu dochází ke zkracování této fáze (Buskotte, 2008).

1. Fáze narůstání tenze

Pro tuto fázi je typické napětí mezi partnery, kdy násilná osoba je nespokojená, podrážděná (Marvánová, Vargová, 2008). Objevují se spíše mírné incidenty v podobě nadávek, záchvaty žárlivosti, kritizování či urážení a oběť má strach z možnosti násilí, je submisivní, snaží se předejít agresi násilníka a ve všem mu vyhoví (Marvánová, Vargová, 2008). Jak uvádějí ve své publikaci Marvánová – Vargová (2008), oběť sužují pocity viny, dává si za vinu, že nezamezila vzniku napětí (Marvánová, Vargová, 2008).

2. Fáze násilí

Násilí v této fázi propuká v plné míře, agresor přestává své chování kontrolovat a tak dochází k psychickým i fyzickým útokům (Marvánová, Vargová, 2008). Násilník kromě mlácení, kopání, škracení, pálení, svazování i znásilňování oběti rozbíjí v domě věci, zastrašuje a snaží se získat kontrolu nad obětí a zcela ji ovládnout (Marvánová, Vargová, 2008). Oběť má v této fázi strach, je bezmocná, nebrání se a tato fáze je relativně krátká, trvá v řádu několik minut až několik hodin (Marvánová, Vargová, 2008).

3. Fáze usmiřování

Tato fáze je také někdy označována jako „líbánky“, agresor v této fázi mění své chování, dochází ke zklidnění situace, násilník se omlouvá, slibuje, že se tato situace již nebude nikdy opakovat a zahrnuje oběť drahými dárky či květinami (Marvánová, Vargová, 2008).

Oběť agresorovi věří, doufá v urovnání jejich vztahu a nakonec odpouští, čímž se kruh uzavírá (Marvánová, Vargová, 2008). Na počátku vztahu bývá tato fáze nejdelší a postupně se zkracuje, až zcela vymizí (Marvánová – Vargová, 2008).

1.3 Účastníci domácího násilí

Účastníky domácího násilí jsou vždy agresor, oběť a v mnoha případech se také vyskytují svědci domácího násilí, kteří jsou považováni za nepřímé oběti (Úlehlová (2009). Nepřímou obětí bývají velmi často děti (Úlehlová (2009).

1.3.1 Pachatelé domácího násilí

Nelze přesně stanovit typický profil pachatele domácího násilí, jak ve své publikaci uvádí Úlehlová (2009). Pachatelé mohou pocházet z kterékoliv společenské vrstvy a nelze u nich určit stejné povahové vlastnosti (Úlehlová, 2009, s. 27). Pachatelé domácího násilí jsou charakterizováni jako lidé s rozdvojenou osobností, jako „lidé dvojí tváře“, kteří ve společnosti vystupují jako seriózní, ochotní, sympatičtí, komunikativní lidé, a v soukromí se jejich chování vůči blízkým osobám mění v násilné (Úlehlová, 2009, s. 27).

Studie zabývající se problematikou domácího násilí se pokouší najít příčinu chování násilníků a studovat tak problematiku násilí mezi osobami blízkými (Úlehlová, 2009, s. 27). Je uveřejněna spousta typologií, které důvody vzniku domácího násilí rozdělují podle původu agrese, psychologického profilu, a také podle okolností, které předcházely násilí (Úlehlová, 2009, s. 27).

Následná typologie se týká především mužů, kteří jsou jako násilníci jednoznačně na prvním místě kriminalistických statistik (Úlehlová, 2009, s. 27).

Přesto, že většina pachatelů domácího násilí pochází z řad mužů, žena jako pachatelka výjimkou také není, ženy se na rozdíl od mužů dopouští ve větší míře spíše násilí psychického (Dona, 2021). Co se týká fyzického násilí, to má většinou charakter drobnějších poranění a jeho následky nejsou tak závažné, jako u fyzického násilí ze strany mužů (Dona, 2021).

Typologie pachatelů domácího násilí

Podle Markové, (2006) se pachatelé domácího násilí člení:

1. „Čistý typ“ násilníka. Jde o osobu „dvojitá tvář“, ve společnosti působí jako vzdělaný, seriózní člověk. Násilí se dopouští pouze na blízkých osobách, které žijí ve společné domácnosti (Marková, 2006, s. 179).
2. „Smíšený typ“ násilníka. Osoba, která se dopouští agrese vůči osobám blízkým i širokému okolí. Tento člověk má většinou problémy se zákonem a s uznáváním autorit (Marková, 2006, s. 179).
3. „Rozpadlý alkoholik“. Osoba, která je ovlivněn působením alkoholu, který zapříčiňuje možnost nárůstu násilí, ohrožena je nejen oběť, ale i další členové rodiny (Marková, 2006, s. 179).
4. „Agresor s výrazně problematickou osobností“. Méně častý typ. Jedná se o osobu s duševními poruchami (Marková, 2006, s. 179).

1.3.2 Oběti domácího násilí

Podle všech dostupných zdrojů jsou nejčastějšími oběťmi domácího násilí ženy, avšak nejsou jedinou skupinou, která se může s násilím v rodině setkat (Úlehlová, 2009). Oběťmi domácího násilí se mohou stát ženy, děti, senioři, zdravotně postižení jedinci, ale i muži (Úlehlová, 2009).

Oběti domácího násilí jsou, na rozdíl od obětí jiných násilných trestných činů, vystaveny specifickým faktorům, které ovlivňují jejich možnost se bránit (Rosa, 2021). Mezi tyto faktory patří například místo činu, které je v případě domácího násilí přímo u oběti doma a ve většině případů navíc zůstává násilník po útoku na místě, což je pro oběť zdrojem silného psychického tlaku a strachu z dalšího napadání (Rosa, 2021).

Ženy jako oběti domácího násilí

Nejčastější obětí domácího násilí jsou ženy (Dobešová, 2015). K domácímu násilí dochází ve většině případů mezi manželem – manželkou, druhem – družkou, partnerem – partnerkou či mezi rozvedenými manželi (Dobešová, 2015). Týrání bývá dlouho utajované, jelikož násilník a oběť obývají společnou domácnost, kdy oběti většinou násilníka omlouvají, násilí minimalizují, bagatelizují nebo popírají (Dobešová, 2015). Často jsou tyto ženy popisovány v literatuře jako ženy s nízkou sebeúctou, které vinu za násilí připisují sobě (Dobešová, 2015).

Řada mezinárodních organizací se snaží na tento problém spojený s násilím páchaným na ženách upozornit a vytváří mnoha aktivit na jeho odstranění (Dobešová, 2015). V roce 1999 byl 25. listopad uznán Organizací spojených národů OSN jako Mezinárodní den proti násilí na ženách (Dobešová, 2015).

V České republice v roce 2015 Asociace pracovníků intervenčních center odstartovala kampaň „Mlčení bolí“, prostřednictvím které, se snaží informovat laickou veřejnost o poslání intervenčních center (Florence, 2020).

Muži jako oběti domácího násilí

Muži jsou ve většině publikací, které se týkají domácího násilí, bráni jako pachatelé, kdy Buriánek (2015) ve své publikaci poukazuje na fakt, že násilí žen vůči mužům není výjimečnou záležitostí a jedná se především o psychické násilí, ale samozřejmě nelze vyloučit ani násilí fyzické (Buriánek, 2015). Psychické násilí se nejčastěji projevuje formou manipulace, kontroly, nátlaku, vydíráním, urážením, ponižováním atp. (Buriánek, 2015). Muži, jak píše autor, se jako oběť nevidí a znaky násilí dokáží účelově popírat, skrývat či utajovat (Buriánek, 2015).

Děti jako oběti domácího násilí

Druhou nejčetnější skupinou hned za ženami, která se stává obětí násilí v rodině, jsou děti (Acorus, 2011). V souvislosti s týranými dětmi se hovoří o syndromu CAN neboli syndromu týraného, zneužívaného a zanedbávaného dítěte (Acorus, 2011).

Dítě se může stát obětí domácího násilí v jakémkoliv věku a to jako oběť, která je přímo fyzicky či psychicky týraná, sexuálně zneužívaná, nebo zanedbávaná (Intervenční centrum, 2020). Dále se může dítě stát obětí domácího násilí nepřímo a to jako svědek (Intervenční centrum, 2020). Vzhledem k silnému citovému poutu dětí k rodičům, bývají jako svědci násilí, které páchá jeden rodič na druhém, vystaveny velice silnému psychickému tlaku a v podstatě se tak stávají také oběťmi (Intervenční centrum, 2020). U dětí, které jsou svědky či oběťmi domácího násilí, mohou vznikat různé vývojové poruchy, šokové reakce a snahy o únik z této situace (Intervenční centrum, 2020).

Senioři jako oběti domácího násilí

Jedná se o velmi latentní skupinu, která jen zřídka zveřejní násilí a v převážné většině se násilí na seniorech dopouštějí jejich děti, což je pro seniory velmi bolestné a jen neradi o této skutečnosti mluví (Acorus, 2011). Senior je většinou na agresorovi závislý a má strach, že by se o sebe bez jeho pomoci nedokázal postarat (Acorus, 2011). Dalším důvodem je také fakt, že týrání ze strany svých dětí vidí senioři jako selhání své výchovy a v některých případech není schopen senior týrání oznámit vzhledem ke svému špatnému zdravotnímu stavu (Acorus, 2011).

Často je také násilí na seniorech pácháno ve zdravotnických a sociálních zařízeních (Buriánek, 2006).

Na seniorech jsou páhány všechny formy násilí, které jsem popisoval v předchozí kapitole. Domnívám se však, že násilí ekonomické se vyskytuje nejčastěji. Může mít různou podobu: neoprávněné vymáhání finančních prostředků, vymáhání sepsání závěti, vymáhání převodu nemovitosti, ale i neochota spolufinancovat zdravotnickou péči (Zimmelová, 2006).

Jednorázové či opakované špatné zacházení jak uvádí Kopecká (2015) se starým člověkem je nazýváno syndromem EAN neboli Elder Abuse and Neglect (Kopecká, 2015).

Jedinci se specifickými potřebami jako oběti domácího násilí

Jedinci se specifickými potřebami se nedokáží násilí bránit tak jako zdraví lidé, proto v literatuře ani v médiích mnoho informací nenajdeme. Násilí může, stejně jako u seniorů, probíhat v domácím prostředí, ale i v různých sociálních zařízeních (Úlehlová et al., 2009). Tělesně postižení jedinci nedokáží útok pachatele odvrátit či mu utéci, mentálně postižení nedokáží rozpoznat, že se vůbec o domácí násilí jedná, nebo nedovedou tento jev správně popsat (Úlehlová et al., 2009).

1.4 Pomoc obětem domácího násilí

V případech dlouhodobého týrání dochází u obětí k významným psychickým změnám (Acorus, 2011). Situace, ve které se nacházejí týrané osoby je velice obtížná a pro většinu z nás naprosto nepředstavitelná a jedinci, kterých se domácí násilí týká, mají většinou jen malou, respektive žádnou šanci, vyřešit problém samostatně, kdy potřebují pomoci jak praktickou, tak zároveň i psychickou podporu (Acorus, 2011).

Obětem by měla být poskytnuta materiální pomoc jako vyhledání bezpečného bydlení a zajištění finančních prostředků a pomoci s péčí o dítě (Acorus, 2011). Dále psychická podpora v podobě poradenství a pomoc při zvyšování sebeúcty a sebedůvěry a také právní pomoc, to znamená, řešení majetkoprávních situací, sociálně-právní poradenství, sociální podpora (Acorus, 2011).

V případech napadení je třeba součinnosti policie s lékařem, orgány činnými v trestním řízení, s institucemi zabývajícími se řešením sociálních otázek (bydlení, ochrana dětí – Oddělení sociálně právní ochrany dětí) a se specializovanými centry (Azylové domy, Domy pro matky v tísní atd.) (Acorus, 2011).

V dřívější době měly oběti domácího násilí velice omezené možnosti, jak svoji složitou situaci vyřešit a postupem času byla vytvořena opatření, která zlepšila postavení obětí domácího násilí především v oblasti práva (Acorus, 2011). Nebylo však vytvořeno systémové řešení, ale byly provedeny pouze dílčí právní úpravy, jako je například novela trestního zákona v roce 2004 (Acorus, 2011).

1.4.1 Právní pomoc

V České republice je ochrana osob ohrožených domácím násilím založena na ochraně v jejím přirozeném prostředí, to je místo, kde k domácímu násilí docházelo. Veřejnoprávní a soukromoprávní cestou je chráněna domácnost oběti a její okolí (Vaničková, Chomová, 2010).

V roce 2004 byla novelou do trestního zákona zařazena nová skutková podstata trestného činu § 215a týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě kdy domácí násilí se stalo trestným činem (Vaničková, Chomová, 2010). Přínosem k řešení domácího násilí byla přijatá soustava legislativních změn v podobě zákona č. 135/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím (Vaničková, Chomová, 2010). Zákon dal od 1. ledna 2007 Policii České republiky do rukou oprávnění vykázat násilnou osobu ze společného obydlí, kdy ke komplexnější ochraně žen a mužů ohrožených domácím násilím přispěly další změny v zákonech (Vaničková, Chomová, 2010). Kromě již zmíněného vykázání se obětem domácího násilí dostalo bezpečnější ochrany novým Zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, účinným od 1. ledna 2009, který institut vykázání doplnil o zákaz veškerých kontaktů násilníka s ohroženou osobou od prvního dne vykázání (Vaničková, Chomová, 2010). Další pokrok přinesla novela Občanského soudního řádu v polovině roku 2009, která v předběžném opatření rozšířila možnosti ochrany osob ohrožených domácím násilím a stalkingem, a nový Trestní zákoník, účinný od 1. ledna 2010 (Zákon č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník, 2021). Do zákoníku se mj. dostala nová skutková podstata trestného činu – Nebezpečné pronásledování § 354 a trestný čin týrání osoby blízké nebo jiné ve společném obydlí je popsán pod § 199 (Vaničková, Chomová, 2010).

Vykázání

Pojmem vykázání rozumíme využití oprávnění policisty, na základě něhož je násilná osoba povinna na dobu 10 dnů opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí, zdržet se vstupu na tato místa a zdržet se styku nebo navazování kontaktu s ohroženou osobou (Metodická příručka, 2010). Institut vykázání chrání oběť tím, že znemožňuje pachateli pokračovat v napadání a dále poskytuje oběti čas, aby v době vykázání útočnicka začala problém řešit bez strachu z napadení (Metodická příručka, 2010).

Vykázání je opatření netrestního charakteru, které je preventivní reakcí na chování násilné osoby a není náhradou sankce za toto chování (Metodická příručka, 2010).

Ze společného obydlí odchází na přiměřenou dobu agresor nikoliv oběť, jak tomu bylo dříve před stanovením zákona na ochranu osob před domácím násilím, který byl stanoven v roce 2007 (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008). Tento čas, který oběť získá vykázaním agresora ze společného obydlí, může věnovat k vyhodnocení situace a nalezení možností jak tuto situaci zlepšit (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008). Před tím, než byl přijat zákon na ochranu před domácím násilím, se mohla oběť bránit právní cestou, pouze pokud prokázala útok na její život či zdraví, a tím tedy byla naplněna skutková podstata některého z trestních činů (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008). Po zhodnocení uvedených skutečností může policie vykázat násilnou osobu na deset dní, proto vykázání může být provedeno i s nesouhlasem ohrožené osoby a délku doby vykázání nelze nijak zkrátit (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008).

Policie může agresora vykázat ze společného obydlí, pokud je důvodné podezření, že se agresor dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví či svobodě vůči oběti domácího násilí (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008). Policie je oprávněna vykázat agresora ze společného obydlí i jeho blízkosti a to i za nepřítomnosti samotného agresora (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008). Vykázaná osoba je povinná ihned opustit prostor, který je vymezený v potvrzení o vykázání a odevzdat policii veškeré klíče, které od obydlí vlastní (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008). Dále nesmí do vykázaného prostoru vstupovat ani kontaktovat oběť domácího násilí kdy před vykázáním má vykázaná osoba právo vzít si své osobní věci, cennosti, doklady, věci potřebné k povolání a to jen za přítomnosti policie (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008). Dále si může rozhodnutí o vykázání ověřit na lince 158 a vyzvednout si kopii úředního záznamu o vykázání na příslušném policejním oddělení (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008).

Policie má ze zákona povinnost edukovat ohroženou osobu o možnosti návrhu na vydání předběžného opatření dle občanského soudního řádu, a také o možných následcích pokud uvedla oběť nepravdivé údaje (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008). Dále může oběť využívat psychologický, sociálních či jiných služeb, které pomáhají obětem domácího násilí (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008). Policie je povinna kontrolovat dodržování vykázané osoby ze společné domácnosti a to do tří dnů od vykázání (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008).

O učiněných úkonech a opatřeních sepíše policista úřední záznam, dále je policie povinna zaslat záznam o vykazání intervenčnímu centru a příslušnému okresnímu soudu a orgánu sociálně-právní ochrany dětí, pokud je v domácnosti, kde k domácímu násilí docházelo, přítomno nezletilé dítě, kdy to vše je policie povinna splnit do 24 hodin (Zákon č. 273/2008 Sb., 2008).

Pokud se oběť rozhodne podat návrh na vydání předběžného opatření, který může podat po celou dobu vykazání agresora z domácnosti a to i 10 den od vykazání, a policejní ochrana bude trvat i nadále (Ševčík, 2011, s. 132-136.). Od podání návrhu je soud povinný rozhodnout o vydání opatření do 48 hodin (Ševčík, 2011, s. 132-136.). Soud může rozhodnout o vykazání agresora na dobu jednoho měsíce a poté může oběť podat další návrh předběžného opatření, který by prodloužil vykazání až na jeden rok (Ševčík, 2011, s. 132-136.).

1.4.2 Organizace v České republice

Významný krok boje proti domácímu násilí v České republice byl uskutečněn dne 26. 11. 2001, kdy Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky pořádala první velkou konferenci na téma Týrané ženy (Haškovcová, 2004). Tento den byl uveden návrh intervenčního programu boje proti domácímu násilí a začala se rozvíjet celá řada aktivit spojených s bojem proti domácímu násilí (Haškovcová, 2004).

V této souvislosti vznikl systém na ochranu před domácím násilím, který se v ČR aplikuje od roku 2007, a předpokládá spolupráci Policie ČR, intervenčních center a justice (Šedivá, 2007).

Policie České republiky

Policie České republiky uplatňuje v případech řešení domácího násilí stejné postupy jako v jiných případech a nemá pravomoc vměšovat se do soukromého života a řešit konflikty v rodinách (Šedivá, 2007). Policie České republiky má v oblasti domácího násilí vyšetřovací funkci (Šedivá, 2007). Policie je většinou první, kdo přijde do styku s oběťmi domácího násilí a poskytuje obětem psychickou pomoc a předává ji následně zmíněným institucím (Šedivá, 2007).

Policisté každý rok podstupují školení zaměřená na problematiku domácího násilí, a proto by měl policista umět oběť uklidnit, měl by jí naslouchat, otázky klást s co největším taktem a citlivostí, měl by být nezaujatý (Šedivá, 2007). Mělo by jít především o to, aby bylo během výslechu s obětí zacházeno jako s lidskou bytostí, které se snaží policie pomoci (Šedivá, 2007).

Doporučené postupy a komunikace policistů v případech domácího násilí

Je nutné mít na paměti, že první nevhodný kontakt policie s obětí domácího násilí ji nadlouho vrací zpět do násilného vztahu (Metodická příručka, 2010). Policista se musí vyvarovat bagatelizace či podceňování oznámeného incidentu, je potřebné, aby se snažil uvěřit informacím, zadokumentovat je a pokud není v jeho kompetenci vzniklou situaci řešit, je na místě, aby doporučil vhodné postupy (Metodická příručka, 2010). Adekvátní reakce kompetentní autority nastartuje proces řešení situace, kdy odpovídající reakce policisty v raném stádiu domácího násilí jsou např.:..... „zdá se, že situace je vážná a mohla by se zhoršovat,..... věřím vám, je dobře, že o tom mluvíte,..... obávám se o bezpečí vašich dětí i vás,..... určitě se obraťte na,.... zavolejte, poradte se s“ (Metodická příručka, 2010).

Při komunikaci s obětí policista pomocí přímého dotazování zjišťuje vývoj domácího násilí, průběh předchozích incidentů, stupňování intenzity domácího násilí, další oběti – děti, kde jsou nyní, škody na věcech, použití zbraně, nebo výhrůžky, předchozí vyhledanou pomoc (Metodická příručka, 2010).

Katalog otázek:

- kdy to začalo a čím
- kdy došlo poprvé k fyzickému útoku
- jak jste se chovala při prvním napadení
- jaké byly nejhorší následky
- dochází k násilí častěji, kolikrát za poslední měsíc nebo půlroku
- vyhledala jste už dříve pomoc, kde
- proč přicházíte právě dnes
- co se nyní stalo
- jak to bude probíhat doma, až se vrátíte (Metodická příručka, 2010).

Domácího násilí, jak již bylo výše uvedeno, má různé formy a stádia, může snižovat důstojnost člověka, ohrožovat jeho zdraví ale i život, pro každé stádium platí i jiná opatření – sociální služby, azyl, orgán sociálně-právní ochrany dětí, poradny pro rodinu, děti, PČR, soud (Ševčík, 2011).

Oběti domácího násilí se mohou obracet na neziskové organizace, které jim poskytnou specializované poradenství, mezi neziskové organizace řadíme Bílý kruh bezpečí, ProFem, ROSA, Acorus (Ševčík, 2011).

Orgán sociálně - právní ochrany dětí

V případě, že v rodině dojde k vykazání a v této rodině žijí děti, je v České republice o vykazání informován i orgán sociálně-právní ochrany dítěte (OSPOD) (Kotková, 2014). Ten je pak povinen provést nezbytné šetření a zjistit, zda je prostředí, ve kterém dítě žije, vhodné pro jeho další zdravý rozvoj (Kotková, 2014). Nezbytná je pak informovanost sociálních pracovníků o vykazání či předběžném opatření, kterým se zakazuje styk násilné osoby s osobou ohroženou, především v případech, kdy si mají rodiče dítě předávat (Kotková, 2014).

Bílý kruh bezpečí

Bílý kruh bezpečí je spolek založený v roce 1991, který poskytuje pomoc obětem trestných činů v ČR a poskytuje komplexní pomoc prostřednictvím celostátní sítě poraden (Brno, České Budějovice, Jihlava, Liberec, Olomouc, Ostrava, Pardubice, Plzeň, Praha) (Bílý kruh bezpečí, 2021).

Jeho posláním je poskytovat přímou, odbornou, bezplatnou, nestrannou a diskrétní pomoc obětem a svědkům trestných činů, podílet se na prevenci kriminality a usilovat o zlepšení práv a postavení poškozených v trestním řízení, včetně morální a emocionální podpory, kdy pomoc poskytují odborně způsobilí poradci, především právníci, psychologové a sociální pracovníci (Bílý kruh bezpečí, 2021).

Bílý kruh bezpečí má nonstop telefonickou linku pro pomoc lidem ohroženým domácím násilím, Intervenční centrum České Budějovice pro osoby ohrožené domácím násilím v regionech Jihočeského kraje (Bílý kruh bezpečí, 2021).

Dále Bílý kruh bezpečí pořádá semináře a výcviky pro širokou i odbornou veřejnost, kdy vydává množství letáků, brožur, manuálů a jiných tiskovin, spolupracuje s médii a se státními i nevládními organizacemi (Bílý kruh bezpečí, 2021).

Pro-Fem

Pro-Fem - Centrum pro oběti domácího a sexuálního násilí, tato organizace vznikla v roce 1993 a zaměřuje se zejména na porušování ženských práv, hlavně v oblasti domácího násilí (Profem, 2021). Organizace poskytuje pomoc obětem domácího, sexuálního či jiného násilí formou odborného právního a sociálního poradenství s cílem organizace Pro-Fem je zlepšit situaci, která se týká domácího násilí a jiných forem násilí, které jsou páchany především na ženách (Profem, 2021).

Svou činnost provádí prostřednictvím lobbingu, osvěty, vydáváním informačních brožurek a také přímé podpory obětí trestných činů (Profem, 2021). Aktivně se podílí na prevenci a zvyšování osvěty v oblasti domácího a sexuálního násilí pořádáním akcí pro laickou i odbornou veřejnost a vydáváním informačních letáků a brožur (Profem, 2021). Spolupracuje s médii a aktivně spolupracuje s jinými organizacemi i ze zahraničí (Profem, 2021).

ROSA

ROSA - Centrum pro ženy je organizace, která vznikla v roce 1993 a z počátku fungovala jako nadace, později v roce 1998 působila jako občanské sdružení a od roku 2014 je brána jako spolek (Rosa-os, 2021).

Tato nestátní nezisková organizace se zaměřuje na pomoc týraným ženám a jejich dětem, dále poskytuje pomoc v oblasti krizové intervence, poskytuje sociálně - terapeutické poradenství, sestavuje bezpečnostní plán (Rosa-os, 2021). Další náplní této organizace je poskytování utajeného bydlení v azylovém domě a poskytuje také telefonickou krizovou pomoc pro všechny oběti domácího násilí (Rosa-os, 2021).

Acorus

Acorus - je občanským sdružením, které vzniklo v roce 1997, poskytuje osobám ohroženým domácím násilím komplexní pomoc (Acorus, 2011). Pomáhá obětem překonat nepříznivou životní situaci a zařadit se zpět do běžného života bez násilí (Acorus, 2011). Svoji pomoc poskytuje pomocí odborného sociálního poradenství, poskytováním právních informací, krizové pomoci a ubytováním osob v azylovém domě (Acorus, 2011).

Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím při Diecézní charitě České Budějovice

Cílem Intervenčního centra je napomoci uživateli vyřešit svoji krizovou situaci zapříčiněnou domácím násilím a vrátit se k běžnému životu (Charita Česká republika, 2021). Služba je určena osobám od 16 let věku žijícím na území Jihočeského kraje, které potřebují radu či pomoc v oblasti domácího násilí a následného pronásledování (Charita Česká republika, 2021).

Intervenční centrum zajišťuje:

- Odbornou pomoc a podpora lidem ohroženým domácím násilím
- Pomoc obětem domácího násilí v souvislosti s policejním vykázáním násilníka ze společného obydlí
- Osobní nebo telefonické konzultace
- Krizovou intervenci
- Podpůrnou psychoterapii
- Sociální poradenství
- Sestavení bezpečnostního plánu
- Právní poradenství
- Pomoc s písemnostmi, např. návrh na vydání předběžného opatření
- Zprostředkování kontaktů s blízkými

- Zprostředkování dalších služeb (Charita Česká republika, 2021).

Intervenční centrum v Českých Budějovicích spolupracuje s Policií ČR, koordinuje pomoc osobám ohroženým domácím násilím, tvoří a aktualizuje informační databázi o místech pomoci v Jihočeském kraji, informuje veřejnost prostřednictvím přednášek, (vč. přednášek na školách) (Charita Česká republika, 2021).

2. Cíl práce a hypotézy

2.1 Cíl práce

Hlavním cílem této bakalářské práce je popsat problematiku domácího násilí, se zaměřením na cílovou skupinu osob postižených domácím násilím. Dále zveřejnit aktuální statistiky nárůstu či poklesu případů domácího násilí v České republice od roku 2016 do roku 2020 v souvislosti s platností institutu vykázání dle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

2.2 Hypotéza

H1 - Počet případů domácího násilí od doby platnosti institutu vykázání se zvyšuje.

H2 - Policie České republiky má od doby platnosti institutu vykázání nárůst výjezdů k těmto případům.

3. Metodika

3.1 Použité metody a techniky sběru dat

Pro realizaci svého šetření byla zvolena kvantitativní výzkumná strategie.

Byla provedena sekundární analýza dat ze statistik Policie v České republice od roku 2016 do roku 2020. K získání požadovaných dat, byla použita popisná analýza dat. Byla použita statistická metoda T-test hypotéz.

3.2 Použitá statistická data

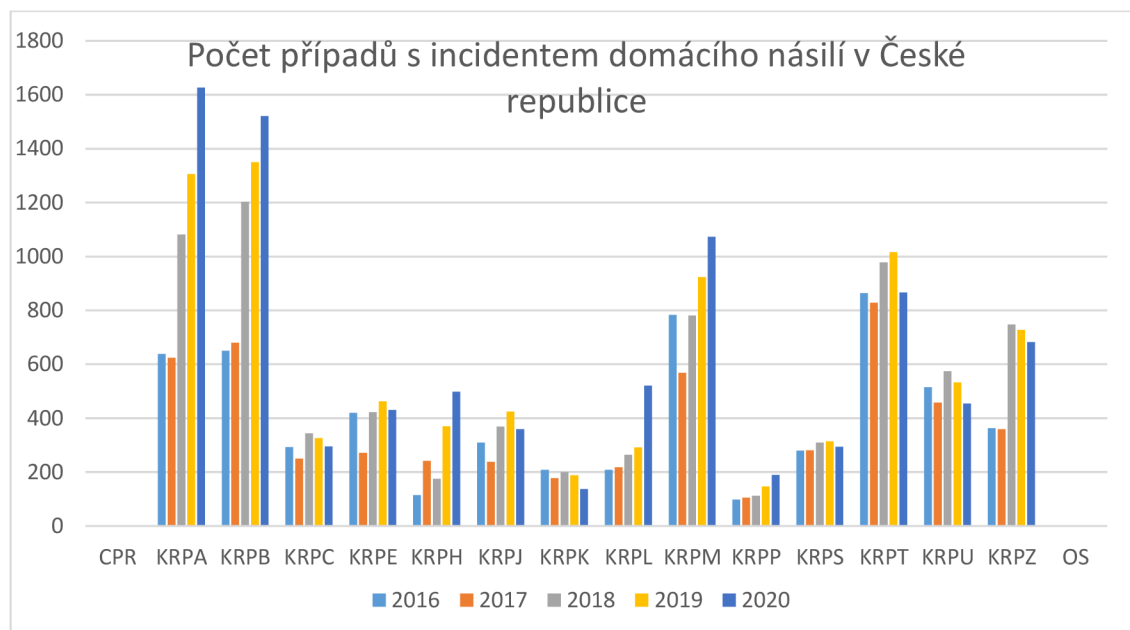
Statistická data, která budou zpracována, obsahují tyto údaje:

1. Počet případů s incidentem domácího násilí
2. Počet případů s vykázáním
3. Počet opakovaně vykázaných osob
4. Vykázané osoby podle pohlaví
5. Vykázané osoby podle věku
6. Vykázané osoby podle státní příslušnosti
7. Počet ohrožených osob domácím násilím
8. Ohrožené osoby podle pohlaví
9. Ohrožené osoby podle věku
10. Ohrožené osoby podle státní příslušnosti.

Statistická data byla použita se souhlasem Krajského ředitelství Policie Jihočeského kraje, jsou anonymní a není zde požadované jakékoliv písemné potvrzení o jejich následném zpracování. Nejsou zde uvedena žádná konkrétní jména, či adresy, který by vedly ke konkrétním lidem, či konkrétním případům.

Předložená statistická data byla vyhodnocena, kdy jsou stanoveny dvě hypotézy, které budou buď potvrzeny, nebo vyvráceny.

4. Výsledky

Obrázek 1 - Počet případů s incidentem domácího násilí v České republice

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETŘ)

Tabulka 1 - Počet případů s incidentem domácího násilí v České republice

	2016	2017	2018	2019	2020	Σ
CPR	0	0	2	0	0	2
KRPA	638	624	1 081	1 306	1 626	5 275
KRPB	651	680	1 202	1 350	1 521	5 404
KRPC	293	250	344	326	295	1 508
KRPE	420	272	422	463	431	2 008
KRPH	115	242	176	370	499	1 402
KRPJ	310	238	369	425	360	1 702
KRPK	209	178	200	189	137	913
KRPL	209	218	264	292	521	1 504
KRPM	783	569	781	923	1 073	4 129
KRPP	98	105	112	147	190	652
KRPS	280	281	310	315	294	1 480
KRPT	864	828	978	1 016	867	4 553
KRPU	515	458	574	533	454	2 534
KRPZ	363	359	748	727	682	2 879
OS	0	0	0	1	0	1
Σ	5 748	5 302	7 563	8 383	8 950	

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETŘ)

Ředitelství služby cizinecké policie (CPR) za období let 2016 – 2020 řešila pouze 2 případy, které vykazovali incident domácího násilí a to v roce 2018. Celkem tedy 2 případy.

Krajské ředitelství policie Praha (KRPA) - v roce 2016 evidovalo 638 případů, v roce 2017 evidováno 624 případů, v roce 2018 evidováno 1081 případů, v roce 2019 evidováno 1306 případů a v roce 2020 evidováno 1626 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 5275 případů.

Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje (KRPB) – v roce 2016 evidováno 651 případů, v roce 2017 evidováno 680 případů, v roce 2018 evidováno 1202 případů, v roce 2019 evidováno 1350 případů a v roce 2020 evidováno 1521 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 5404 případů.

Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje (KRPC) – v roce 2016 evidováno 293 případů, v roce 2017 evidováno 250 případů, v roce 2018 evidováno 344 případů, v roce 2019 evidováno 326 případů a v roce 2020 evidováno 295 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 1508 případů.

Krajské ředitelství policie Pardubického kraje (KRPE) – v roce 2016 evidováno 420 případů, v roce 2017 evidováno 272 případů, v roce 2018 evidováno 422 případů. v roce 2019 evidováno 463 případů a v roce 2020 evidováno 431 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 2008 případů.

Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje (KRPH) – v roce 2016 evidováno 115 případů, v roce 2017 evidováno 242 případů. v roce 2018 evidováno 176 případů. v roce 2019 evidováno 370 případů a v roce 2020 evidováno 499 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 1402 případů.

Krajské ředitelství policie kraje Vysočina (KRPJ) - v roce 2016 evidováno 310 případů, v roce 2017 evidováno 238 případů. v roce 2018 evidováno 369 případů, v roce 2019 evidováno 425 případů a v roce 2020 evidováno 360 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 1702 případů.

Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje (KRPK) – v roce 2016 evidováno 209 případů, v roce 2017 evidováno 178 případů, v roce 2018 evidováno 200 případů, v roce 2019 evidováno 189 případů a v roce 2020 evidováno 137 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 913 případů.

Krajské ředitelství policie Libereckého kraje (KRPL) - v roce 2016 evidováno 209 případů, v roce 2017 evidováno 218 případů, v roce 2018 evidováno 264 případů, v roce 2019 evidováno 292 případů a v roce 2020 evidováno 521 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 1504 případů.

Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje (KRPM) – v roce 2016 evidováno 783 případů, v roce 2017 evidováno 569 případů, v roce 2018 evidováno 781 případů, v roce 2019 evidováno 923 případů a v roce 2020 evidováno 1073 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 4129 případů.

Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje (KRPP) – v roce 2016 evidováno 98 případů, v roce 2017 evidováno 105 případů, v roce 2018 evidováno 112 případů, v roce 2019 evidováno 147 případů a v roce 2020 evidováno 190 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 652 případů.

Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (KRPS) – v roce 2016 evidováno 280 případů, v roce 2017 evidováno 281 případů, v roce 2018 evidováno 310 případů, v roce 2019 evidováno 315 případů a v roce 2020 evidováno 294 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 1480 případů.

Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje (KRPT) – v roce 2016 evidováno 864 případů, v roce 2017 evidováno 828 případů, v roce 2018 evidováno 978 případů, v roce 2019 evidováno 1016 případů a v roce 2020 evidováno 867 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 4553 případů.

Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje (KRPU) – v roce 2016 evidováno 515 případů, v roce 2017 evidováno 458 případů, v roce 2018 evidováno 574 případů, v roce 2019 evidováno 533 případů a v roce 2020 evidováno 454 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 2534 případů.

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje (KRPZ) – v roce 2016 evidováno 363 případů, v roce 2017 evidováno 359 případů, v roce 2018 evidováno 748 případů, v roce 2019 evidováno 727 případů a v roce 2020 evidováno 682 případů s incidentem domácího násilí. Celkem bylo řešeno 2879 případů.

Operační střediska policie (OS) za období let 2016 – 2020 zadokumentovala pouze 1 případ, který vykazoval incident domácího násilí a to v roce 2019. Celkem tedy 1 případ.

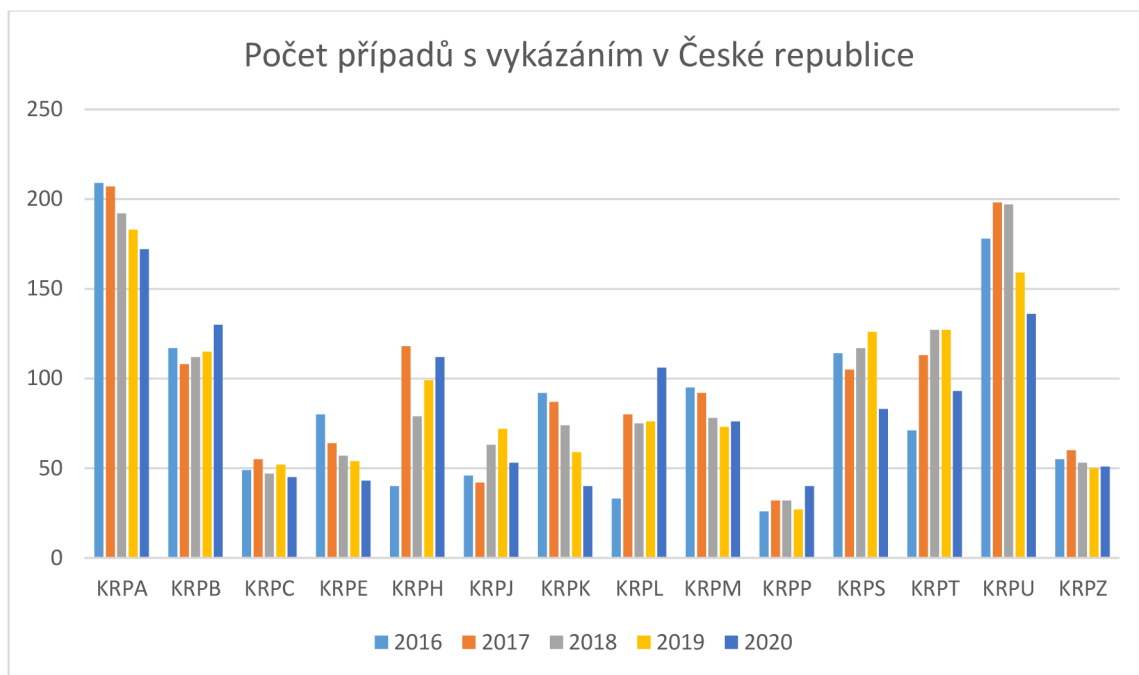
Za rok 2016 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR evidováno 5748 případů s incidentem, který vykazoval znaky domácího násilí.

Za rok 2017 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR evidováno 5302 případů s incidentem, který vykazoval znaky domácího násilí.

Za rok 2018 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR evidováno 7563 případů s incidentem, který vykazoval znaky domácího násilí.

Za rok 2019 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR evidováno 8383 případů s incidentem, který vykazoval znaky domácího násilí.

Za rok 2020 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR evidováno 8950 případů s incidentem, který vykazoval incident domácího násilí.

Obrázek 2 - Počet případů s vykázáním v České republice

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETŘ)

Tabulka 2 - Počet případů s vykázáním v České republice

	2016	2017	2018	2019	2020	Σ
KRPA	209	207	192	183	172	963
KRPB	117	108	112	115	130	582
KRPC	49	55	47	52	45	248
KRPE	80	64	57	54	43	298
KRPH	40	118	79	99	112	448
KRPJ	46	42	63	72	53	276
KRPK	92	87	74	59	40	352
KRPL	33	80	75	76	106	370
KRPM	95	92	78	73	76	414
KRPP	26	32	32	27	40	157
KRPS	114	105	117	126	83	545
KRPT	71	113	127	127	93	531
KRPU	178	198	197	159	136	868
KRPZ	55	60	53	50	51	269
Σ	1 205	1 361	1 303	1 272	1 180	

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETŘ)

Krajské ředitelství policie Praha (KRPA) – v roce 2016 bylo vykázáno 209 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 207 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 192 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 183 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 172 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 963 osob.

Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje (KRPB) – v roce 2016 bylo vykázáno 117 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 108 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 112 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 115 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 130 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 582 osob.

Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje (KRPC) – v roce 2016 bylo vykázáno 49 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 55 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 47 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 52 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 45 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 248 osob.

Krajské ředitelství policie Pardubického kraje (KRPE) – v roce 2016 bylo vykázáno 80 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 64 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 57 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 54 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 43 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 298 osob.

Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje (KRPH) – v roce 2016 bylo vykázáno 40 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 118 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 79 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 99 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 112 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 448 osob.

Krajské ředitelství policie kraje Vysočina (KRPJ) – v roce 2016 bylo vykázáno 46 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 42 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 63 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 72 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 53 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 276 osob.

Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje (KRPK) – v roce 2016 bylo vykázáno 92 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 87 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 74 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 59 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 40 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 352 osob.

Krajské ředitelství policie Libereckého kraje (KRPL) – v roce 2016 bylo vykázáno 33 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 80 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 75 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 76 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 106 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 370 osob.

Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje (KRPM) – v roce 2016 bylo vykázáno 95 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 92 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 78 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 73 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 76 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 414 osob.

Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje (KRPP) – v roce 2016 bylo vykázáno 26 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 32 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 32 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 27 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 40 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 157 osob.

Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (KRPS) – v roce 2016 bylo vykázáno 114 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 105 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 117 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 126 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 83 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 545 osob.

Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje (KRPT) – v roce 2016 bylo vykázáno 71 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 113 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 127 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 127 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 93 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 531 osob.

Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje (KRPU) – v roce 2016 bylo vykázáno 178 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 198 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 197 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 159 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 136 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 868 osob.

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje (KRPZ) – v roce 2016 bylo vykázáno 55 osob, v roce 2017 bylo vykázáno 60 osob, v roce 2018 bylo vykázáno 53 osob, v roce 2019 bylo vykázáno 50 osob a v roce 2020 bylo vykázáno 51 osob. Celkem bylo za toto období vykázáno v souvislosti s domácím násilím 269 osob.

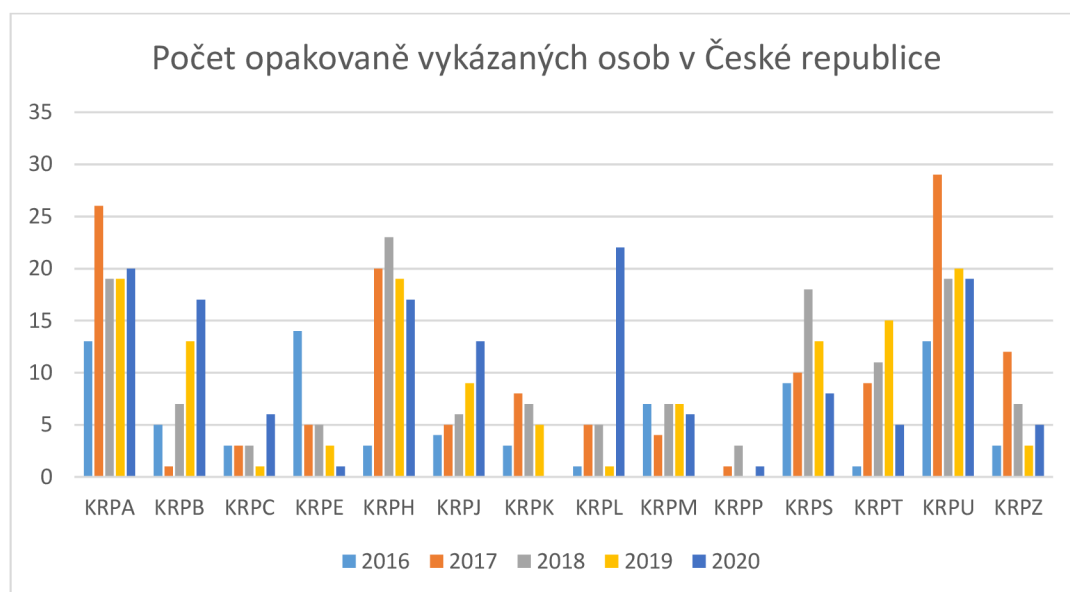
Za rok 2016 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR vykázáno 1205 osob.

Za rok 2017 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR vykázáno 1364 osob.

Za rok 2018 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR vykázáno 1303 osob.

Za rok 2019 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR vykázáno 1272 osob.

Za rok 2020 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR vykázáno 1180 osob

Obrázek 3 – Počet opakovaně vykázanych osob v České republice

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Tabulka 3 – Počet opakovaně vykázaných osob v České republice

	2016	2017	2018	2019	2020	Σ
KRPA	13	26	19	19	20	97
KRPB	5	1	7	13	17	43
KRPC	3	3	3	1	6	16
KRPE	14	5	5	3	1	28
KRPH	3	20	23	19	17	82
KRPJ	4	5	6	9	13	37
KRPK	3	8	7	5	0	23
KRPL	1	5	5	1	22	34
KRPM	7	4	7	7	6	31
KRPP	0	1	3	0	1	5
KRPS	9	10	18	13	8	58
KRPT	1	9	11	15	5	41
KRPU	13	29	19	20	19	100
KRPZ	3	12	7	3	5	30
Σ	79	138	140	128	140	

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Krajské ředitelství policie Praha (KRPA) – v roce 2016 bylo opakovaně vykázano 13 osob, v roce 2017 bylo opakovaně vykázano 26 osob, v roce 2018 bylo opakovaně vykázano 19 osob, v roce 2019 bylo opakovaně vykázano 19 osob a v roce 2020 bylo opakovaně vykázano 20 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázano v souvislosti s domácím násilím 97 osob.

Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje (KRPB) – v roce 2016 bylo opakovaně vykázano 5 osob, v roce 2017 byla opakovaně vykázána 1 osoba, v roce 2018 bylo opakovaně vykázano 7 osob, v roce 2019 bylo opakovaně vykázano 13 osob a v roce 2020 bylo opakovaně vykázano 17 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázano v souvislosti s domácím násilím 43 osob.

Krajské ředitelství polici Jihočeského kraje (KRPC) - v roce 2016 byly opakovaně vykázaný 3 osoby, v roce 2017 byly opakovaně vykázaný 3 osoby, v roce 2018 byly opakovaně vykázaný 3 osoby, v roce 2019 byla opakovaně vykázána 1 osoba a v roce 2020 bylo opakovaně vykázano 6 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázano v souvislosti s domácím násilím 16 osob.

Krajské ředitelství policie Pardubického kraje (KRPE) - v roce 2016 bylo opakovaně vykázáno 14 osob, v roce 2017 bylo opakovaně vykázáno 5 osob, v roce 2018 bylo opakovaně vykázáno 5 osob, v roce 2019 byly opakovaně vykázány 3 osoby a v roce 2020 byla opakovaně vykázána 1 osoba. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 28 osob.

Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje (KRPH) – v roce 2016 byly opakovaně vykázány 3 osoby, v roce 2017 bylo opakovaně vykázáno 20 osob, v roce 2018 bylo opakovaně vykázáno 23 osob, v roce 2019 bylo opakovaně vykázáno 19 osob a v roce 2020 bylo opakovaně vykázáno 17 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 82 osob.

Krajské ředitelství policie kraje Vysočina (KRPJ) - v roce 2016 byly opakovaně vykázány 4 osoby, v roce 2017 bylo opakovaně vykázáno 5 osob, v roce 2018 bylo opakovaně vykázáno 6 osob, v roce 2019 bylo opakovaně vykázáno 9 osob a v roce 2020 bylo opakovaně vykázáno 13 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 37 osob.

Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje (KRPK) - v roce 2016 byly opakovaně vykázány 3 osoby, v roce 2017 bylo opakovaně vykázáno 8 osob, v roce 2018 bylo opakovaně vykázáno 7 osob, v roce 2019 bylo opakovaně vykázáno 5 osob a v roce 2020 bylo opakovaně vykázáno 0 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 23 osob.

Krajské ředitelství policie Libereckého kraje (KRPL) - v roce 2016 byla opakovaně vykázána 1 osoba, v roce 2017 bylo opakovaně vykázáno 5 osob, v roce 2018 bylo opakovaně vykázáno 5 osob, v roce 2019 byla opakovaně vykázána 1 osoba a v roce 2020 bylo opakovaně vykázáno 22 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 34 osob.

Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje (KRPM) - v roce 2016 bylo opakovaně vykázáno 7 osob, v roce 2017 byly opakovaně vykázány 4 osoby, v roce 2018 bylo opakovaně vykázáno 7 osob, v roce 2019 bylo opakovaně vykázáno 7 osob a v roce 2020 bylo opakovaně vykázáno 6 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 31 osob.

Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje (KRPP) - v roce 2016 bylo opakovaně vykázáno 0 osob, v roce 2017 byla opakovaně vykázána 1 osoba, v roce 2018 byly opakovaně vykázány 3 osoby, v roce 2019 bylo opakovaně vykázáno 0 osob a v roce 2020 byla opakovaně vykázána 1 osoba. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 5 osob.

Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (KRPS) - v roce 2016 bylo opakovaně vykázáno 9 osob, v roce 2017 bylo opakovaně vykázáno 10 osob, v roce 2018 bylo opakovaně vykázáno 18 osob, v roce 2019 bylo opakovaně vykázáno 13 osob a v roce 2020 bylo opakovaně vykázáno 8 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 58 osob.

Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje (KRPT) - v roce 2016 byla opakovaně vykázána 1 osoba, v roce 2017 bylo opakovaně vykázáno 9 osob, v roce 2018 bylo opakovaně vykázáno 11 osob, v roce 2019 bylo opakovaně vykázáno 15 osob a v roce 2020 bylo opakovaně vykázáno 5 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 41 osob.

Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje (KRPU) - v roce 2016 bylo opakovaně vykázáno 13 osob, v roce 2017 bylo opakovaně vykázáno 29 osob, v roce 2018 bylo opakovaně vykázáno 19 osob, v roce 2019 bylo opakovaně vykázáno 20 osob a v roce 2020 bylo opakovaně vykázáno 19 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 100 osob.

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje (KRPZ) - v roce 2016 byly opakovaně vykázány 3 osoby, v roce 2017 bylo opakovaně vykázáno 12 osob, v roce 2018 bylo opakovaně vykázáno 7 osob, v roce 2019 byly opakovaně vykázány 3 osoby a v roce 2020 bylo opakovaně vykázáno 5 osob. Celkem bylo za uvedené období opakovaně vykázáno v souvislosti s domácím násilím 30 osob.

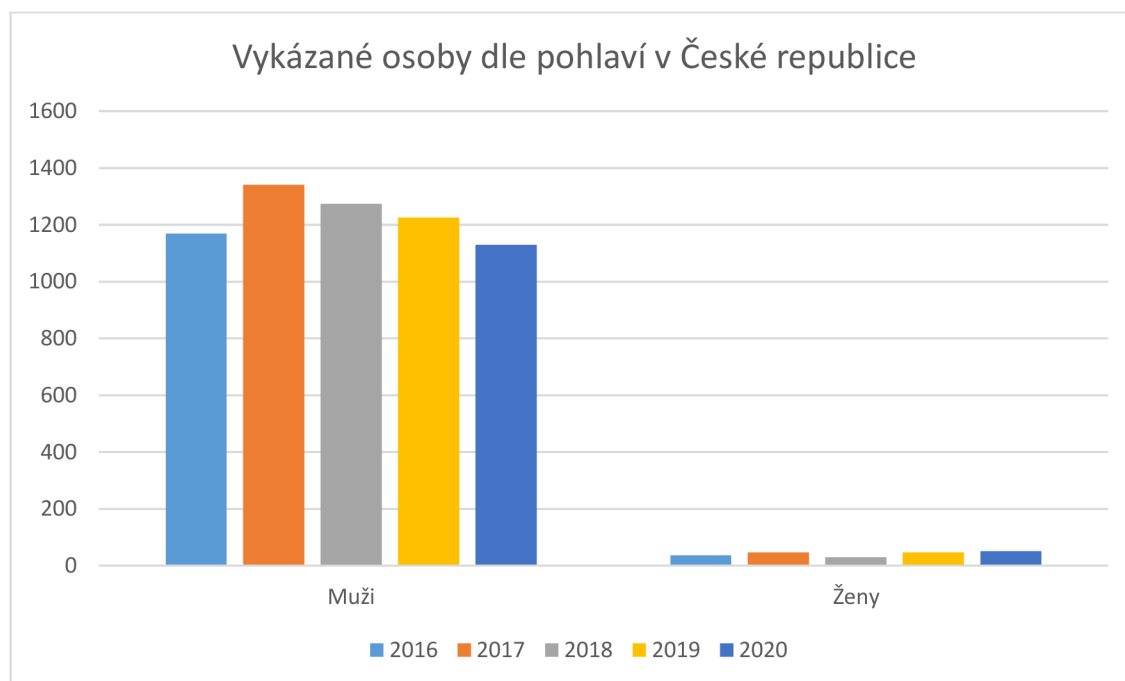
Za rok 2016 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR opakovaně vykázáno 79 osob.

Za rok 2017 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR opakovaně vykázáno 138 osob.

Za rok 2018 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR opakovaně vykázáno 140 osob.

Za rok 2019 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR opakovaně vykázáno 128 osob.

Za rok 2020 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR opakovaně vykázáno 140 osob.

Obrázek 4 – Vykázané osoby dle pohlaví v České republice

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETŘ)

Tabulka 4 – Vykázané osoby dle pohlaví v České republice

	2016	2017	2018	2019	2020	Σ
muž	1 169	1 314	1 273	1 225	1 129	6 110
žena	36	47	30	47	51	211
Σ	1 205	1 361	1 303	1 272	1 180	

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETŘ)

Za rok 2016 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR vykázáno 1169 mužů a 36 žen, celkem vykázáno 1205 osob.

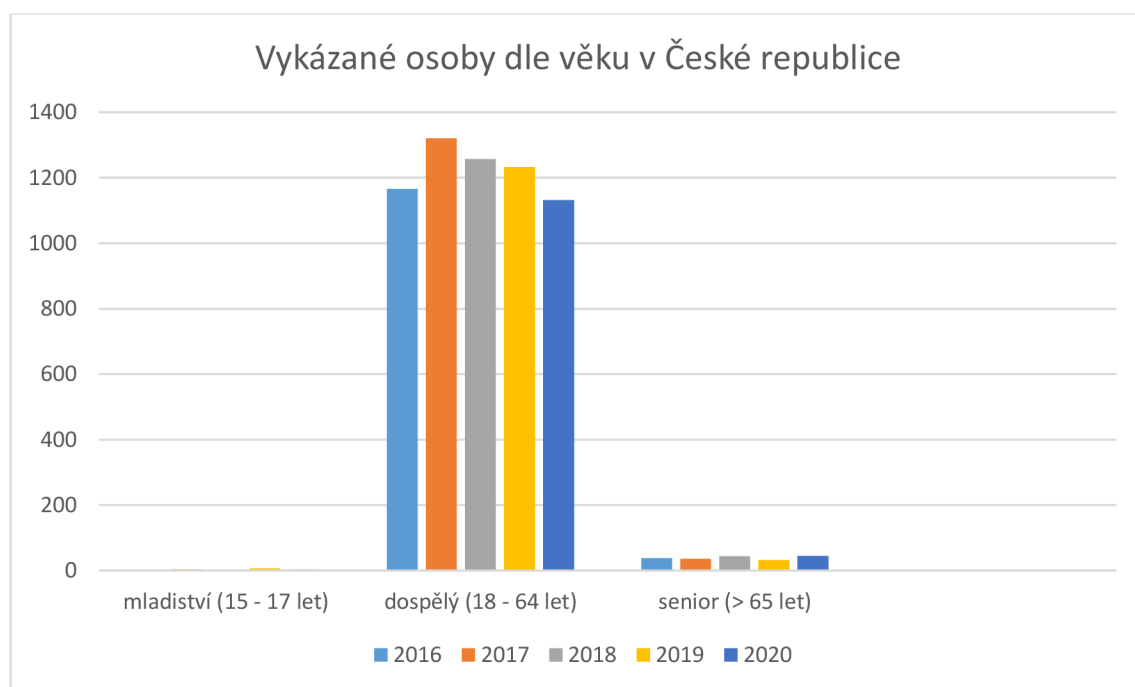
Za rok 2017 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR vykázáno 1314 mužů a 47 žen, celkem vykázáno 1361 osob.

Za rok 2018 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR vykázáno 1273 mužů a 30 žen, celkem vykázáno 1303 osob.

Za rok 2019 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR vykázáno 1225 mužů a 47 žen, celkem vykázáno 1272 osob.

Za rok 2020 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR vykázáno 1129 mužů a 51 žen, celkem vykázáno 1180 osob.

Celkem bylo v období let 2016 – 2020 vykázáno 6321 osob.

Obrázek 5 – Vykázané osoby dle věku v České republice

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Tabulka 5 – Vykázané osoby dle věku v České republice

	2016	2017	2018	2019	2020	Σ
mladiství (15 - 17 let)	1	4	2	7	3	17
dospělý (18 - 64 let)	1 166	1 321	1 257	1 233	1 132	6 109
senior (> 65 let)	38	36	44	32	45	195
Σ	1 205	1 361	1 303	1 272	1 180	

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Za rok 2016 bylo na území České republiky dle evidence Policie ČR vykázáno dle věku 1205 osob, z toho 1 osoba ve věkové kategorii mladiství (15-17let), 1166 osob ve věkové kategorii dospělý (18-64let) a 38 osob ve věkové kategorii senior (65 a výše)

Za rok 2017 bylo na území České republiky dle evidence Policie ČR vykázáno dle věku 1361 osob, z toho 4 osoby ve věkové kategorii mladiství (15-17let), 1321 osob ve věkové kategorii dospělý (18-64let) a 36 osob ve věkové kategorii senior (65 a výše)

Za rok 2018 bylo na území České republiky dle evidence Policie ČR vykázáno dle věku 1303 osob, z toho 2 osoby ve věkové kategorii mladiství (15-17let), 1257 osob ve věkové kategorii dospělý (18-64let) a 44 osob ve věkové kategorii senior (65 a výše)

Za rok 2019 bylo na území České republiky dle evidence Policie ČR vykázáno dle věku 1272 osob, z toho 3 osoby ve věkové kategorii mladiství (15-17let), 1233 osob ve věkové kategorii dospělý (18-64let) a 32 osob ve věkové kategorii senior (65 a výše)

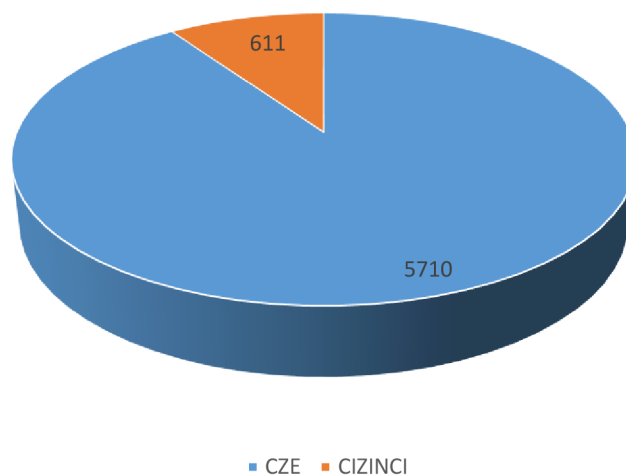
Za rok 2020 bylo na území České republiky dle evidence Policie ČR vykázáno dle věku 1180 osob, z toho 3 osoby ve věkové kategorii mladiství (15-17 let), 1132 osob ve věkové kategorii dospělý (18-64 let) a 45 osob ve věkové kategorii senior (65 a výše)

Za období let 2016 – 2020 bylo osob ve věkové kategorii mladiství (15-17 let) vykázáno 17 osob

Za období let 2016 – 2020 bylo osob ve věkové kategorii dospělý (18-64 let) vykázáno 6109 osob

Za období let 2016 – 2020 bylo osob ve věkové kategorii senior (65 a výše) vykázáno 195 osob.

Vykázané osoby dle státní příslušnosti v České republice
(2016 - 2020)

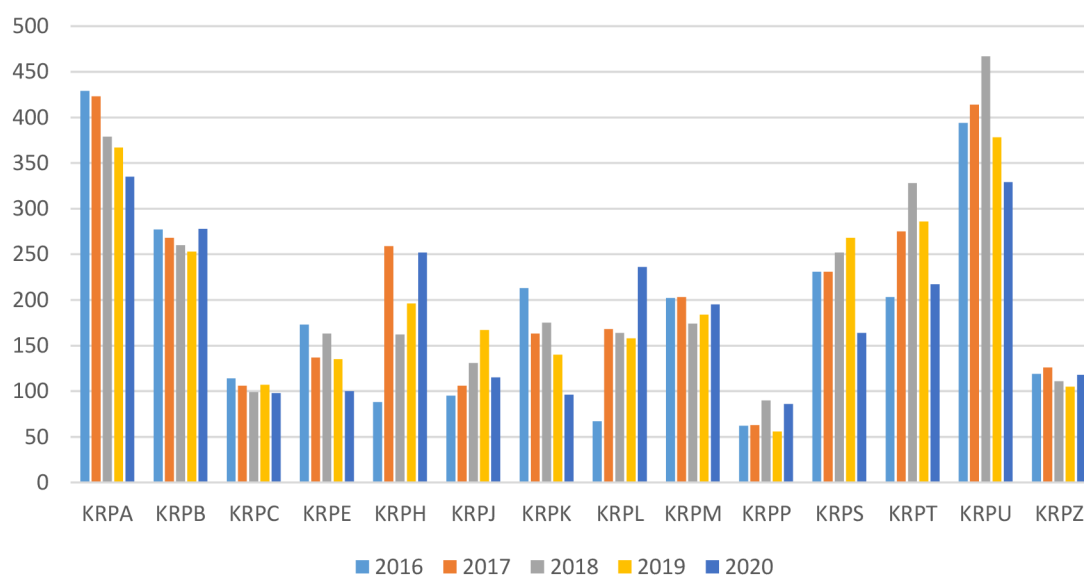

Obrázek 6 – Vykázané osoby dle státní příslušnosti v České republice

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Za období let 2016 – 2020 bylo vykázáno v České republice 5710 osob se státní českou příslušností a 611 osob s jinou státní příslušností než českou.

Ohrožené osoby domácího násilí v České republice

Obrázek 7 – Ohrožené osoby domácího násilí v České republice

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Tabulka 6 – Ohrožené osoby domácího násilí v České republice

	2016	2017	2018	2019	2020	Σ
KRPA	429	423	379	367	335	1 933
KRPB	277	268	260	253	278	1 336
KRPC	114	106	99	107	98	524
KRPE	173	137	163	135	100	708
KRPH	88	259	162	196	252	957
KRPJ	95	106	131	167	115	614
KRPK	213	163	175	140	96	787
KRPL	67	168	164	158	236	793
KRPM	202	203	174	184	195	958
KRPP	62	63	90	56	86	357
KRPS	231	231	252	268	164	1 146
KRPT	203	275	328	286	217	1 309
KRPU	394	414	467	378	329	1 082
KRPZ	119	126	111	105	118	579
Σ	2 667	2 942	2 955	2 800	2 619	

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Krajské ředitelství policie Praha (KRPA) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 429 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 423 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 379 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 367 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence vedeno 335 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 1933 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje (KRPB) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 277 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 268 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 260 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 253 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence vedeno 278 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 1336 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policii Jihočeského kraje (KRPC) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 114 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 106 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 99 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 107 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 98 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 524 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie Pardubického kraje (KRPE) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 173 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 137 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 163 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 135 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 100 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 708 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje (KRPH) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 88 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 259 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 162 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 196 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 252 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 957 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie kraje Vysočina (KRPJ) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 95 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 106 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 131 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 167 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 115 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 614 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje (KRPK) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 213 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 163 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 175 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 140 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 96 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 787 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie Libereckého kraje (KRPL) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 67 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 168 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 164 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 158 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 236 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 793 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje (KRPM) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 202 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 203 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 174 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 184 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 195 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 958 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

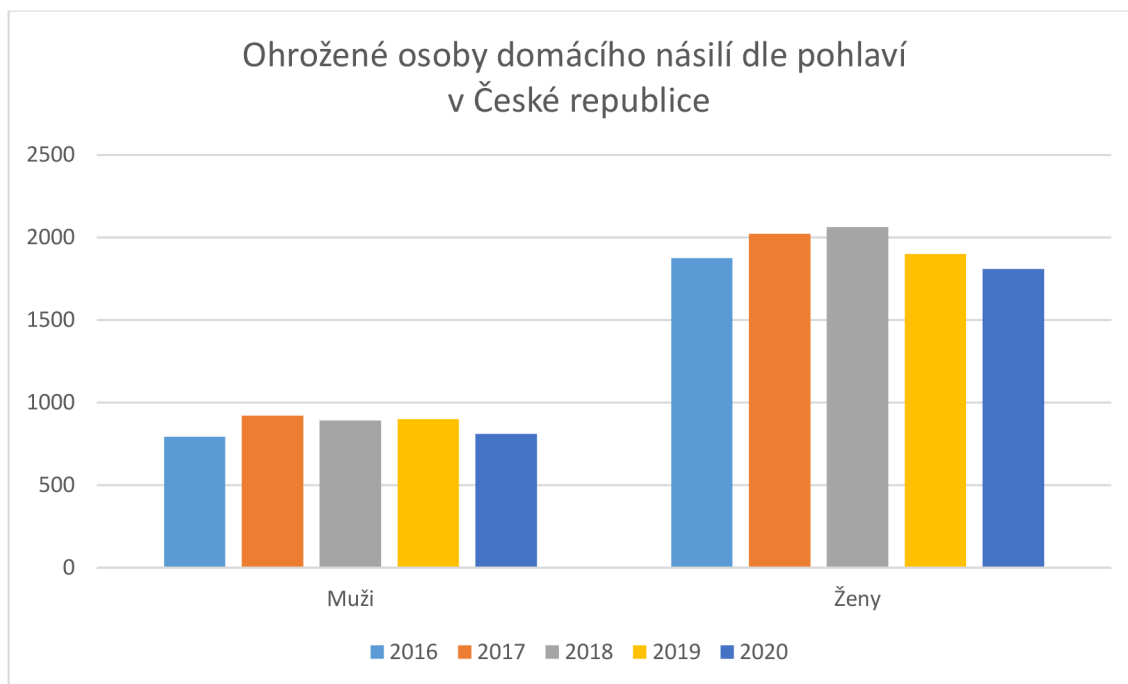
Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje (KRPP) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 62 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 63 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 90 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 56 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 86 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 357 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (KRPS) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 231 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 231 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 252 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 268 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 164 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 1146 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje (KRPT) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 203 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 275 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 328 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 286 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 217 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 1309 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje (KRPU) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 394 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 414 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 467 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 378 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 329 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 1082 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje (KRPZ) - v roce 2016 bylo dle evidence vedeno 119 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2017 bylo dle evidence vedeno 126 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2018 bylo dle evidence vedeno 111 osob jako ohrožené domácím násilím, v roce 2019 bylo dle evidence vedeno 105 osob jako ohrožené domácím násilím a v roce 2020 bylo dle evidence 118 osob jako ohrožené domácím násilím. Celkem bylo za toto období evidováno 579 osob ohrožených v souvislosti s domácím násilím.

Obrázek 8 – Ohrožené osoby domácího násilí dle pohlaví v České republice

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETŘ)

Tabulka 7 – Ohrožené osoby domácího násilí dle pohlaví v České republice

	2016	2017	2018	2019	2020	Σ
muž	793	921	892	900	811	4 317
žena	1 874	2 021	2 063	1 900	1 808	9 666
Σ	2 667	2 942	2 955	2 800	2 619	

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETŘ)

Za rok 2016 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR ohroženo domácím násilím 793 mužů a 1874 žen, celkem bylo ohroženo 2667 osob.

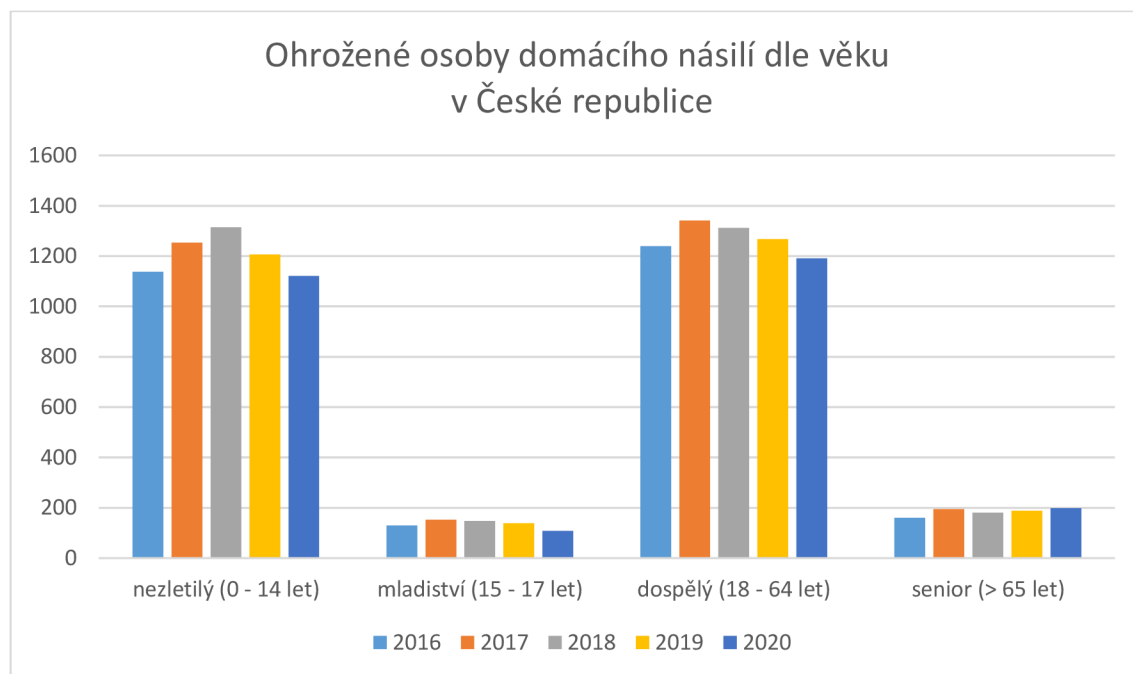
Za rok 2017 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR ohroženo domácím násilím 921 mužů a 2021 žen, celkem bylo ohroženo 2942 osob.

Za rok 2018 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR ohroženo domácím násilím 892 mužů a 2063 žen, celkem bylo ohroženo 2955 osob.

Za rok 2019 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR ohroženo domácím násilím 900 mužů a 1900 žen, celkem bylo ohroženo 2800 osob.

Za rok 2020 bylo v celé České republice dle evidence Policie ČR ohroženo domácím násilím 811 mužů a 1808 žen, celkem bylo ohroženo 2619 osob.

Celkem bylo v období let 2016 – 2020 ohroženo domácím násilím 13983 osob.

Obrázek 9 – Ohrožené osoby domácího násilí dle věku v České republice

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Tabulka 8 – Ohrožené osoby domácího násilí dle věku v České republice

	2016	2017	2018	2019	2020	Σ
nezletilý (0 - 14 let)	1 138	1 254	1 315	1 206	1 122	6 035
mladiství (15 - 17 let)	129	152	148	138	108	675
dospělý (18 - 64 let)	1 240	1 342	1 312	1 268	1 191	6 353
senior (> 65 let)	160	194	180	188	198	920
Σ	2 667	2 942	2 955	2 800	2 619	

Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Za rok 2016 bylo na území České republiky dle evidence Policie ČR ohroženo domácím násilím dle věku 2667 osob, z toho 1138 osob ve věkové kategorii nezletilí (0-15 let), 129 osob ve věkové kategorii mladiství (15-17 let), 1240 osob ve věkové kategorii dospělý (18-64 let) a 160 osob ve věkové kategorii senior (65 a výše).

Za rok 2017 bylo na území České republiky dle evidence Policie ČR ohroženo domácím násilím dle věku 2942 osob, z toho 1254 osob ve věkové kategorii nezletilí (0-15 let), 152 osob ve věkové kategorii mladiství (15-17 let), 1342 osob ve věkové kategorii dospělý (18-64 let) a 194 osob ve věkové kategorii senior (65 a výše).

Za rok 2018 bylo na území České republiky dle evidence Policie ČR ohroženo domácím násilím dle věku 2955 osob, z toho 1315 osob ve věkové kategorii nezletilí (0-15 let), 148 osob ve věkové kategorii mladiství (15-17 let), 1312 osob ve věkové kategorii dospělý (18-64 let) a 180 osob ve věkové kategorii senior (65 a výše).

Za rok 2019 bylo na území České republiky dle evidence Policie ČR ohroženo domácím násilím dle věku 2800 osob, z toho 1206 osob ve věkové kategorii nezletilí (0-15 let), 138 osob ve věkové kategorii mladiství (15-17 let), 1268 osob ve věkové kategorii dospělý (18-64 let) a 188 osob ve věkové kategorii senior (65 a výše).

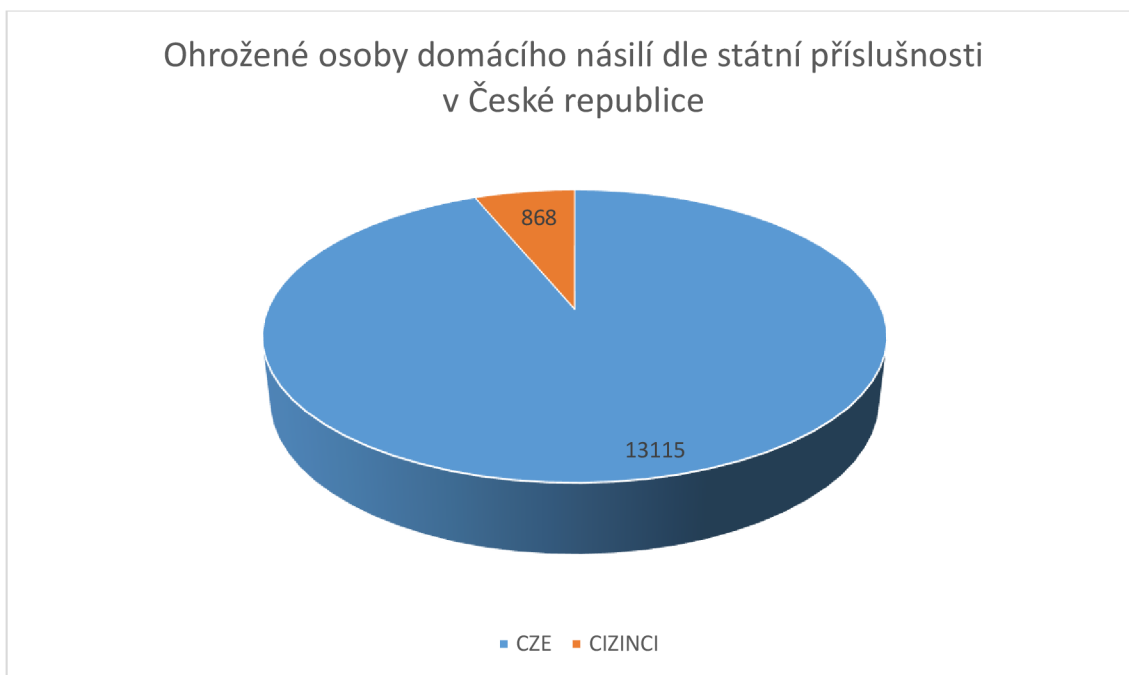
Za rok 2020 bylo na území České republiky dle evidence Policie ČR ohroženo domácím násilím dle věku 2619 osob, z toho 1122 osob ve věkové kategorii nezletilí (0-15 let), 108 osob ve věkové kategorii mladiství (15-17 let), 1191 osob ve věkové kategorii dospělý (18-64 let) a 198 osob ve věkové kategorii senior (65 a výše).

Za období od roku 2016 do roku 2020 bylo ve věkové kategorii nezletilí (0-14 let) ohroženo domácím násilím 6035 osob.

Za období od roku 2016 do roku 2020 bylo ve věkové kategorii mladiství (15-17 let) ohroženo domácím násilím 675 osob.

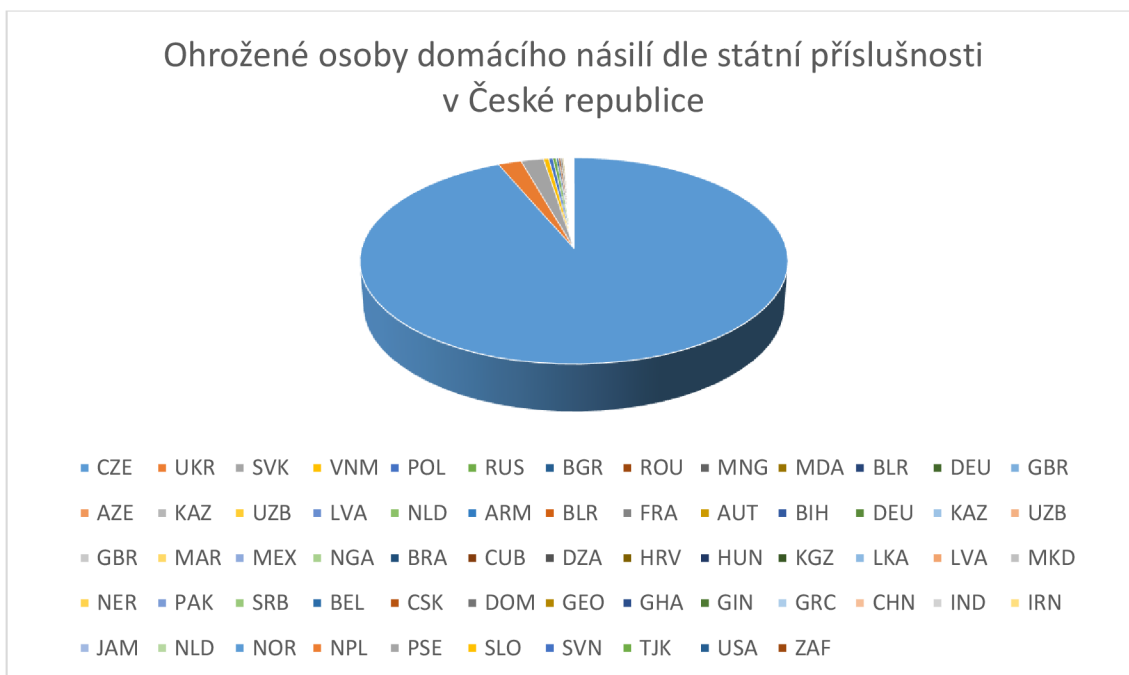
Za období od roku 2016 do roku 2020 bylo ve věkové kategorii dospělí (18-64 let) ohroženo domácím násilím 6353 osob.

Za období od roku 2016 do roku 2020 bylo ve věkové kategorii senior (65 a výše) ohroženo domácím násilím 920 osob.

Obrázek 10 – Ohrožené osoby domácího násilí dle státní příslušnosti v České republice
Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Za období let 2016 – 2020 bylo v České republice evidováno 13 115 osob české národnosti jako ohrožené domácím násilím. Za stejné období bylo evidováno 868 cizinců, kteří byli na území České republiky ohrožené domácím násilím.

Obrázek 11 – Ohrožené osoby domácího násilí dle státní příslušnosti v České republice
Zdroj: Evidence trestního řízení Policie České republiky (ETR)

Podle statistik Policie České republiky jsou evidovány od roku 2016 do roku 2020 jako ohrožené osoby tyto státní příslušnosti.

Z: České republiky 13115 osob, Ukrajiny 290 osob, Slovenska 286 osob, Vietnamu 64 osob, Polska 49 osob, Ruska 40 osob, Bulharska 26 osob, Rumunska 25 osob, Mongolska 21 osob, Běloruska 7 osob, Německa 6 osob, Velké Británie 6 osob, Ázerbájdžánu 7 osob, Kazachstánu 4 osoby, Uzbekistán 4 osoby, Lotyšska 3 osoby, Nizozemska 3 osoby, Arménie 2 osoby, Kuby 2 osoby, Maďarska 2 osoby, Indie 2 osoby, Itálie 2 osoby, Kyrgyzstánu 2 osoby, Nigérie 2 osoby, Tuniska 2 osoby. Dále jsou obsaženy národnosti, kdy pouze 1 osoba byla ohrožená - Argentina, Francie, Gruzie, Ghana, Guatemala, Čína, Maroko, Slovinsko, Sýrie, Spojené státy americké, Jemen.

4.1 Statistické vyhodnocení výsledků v rámci hypotéz

Stanovená hypotéza 1:

H0: Policie České republiky nemá od doby platnosti institutu vykázání nárůst výjezdů k těmto případům.

H1: Policie České republiky má od doby platnosti institutu vykázání nárůst výjezdů k těmto případům.

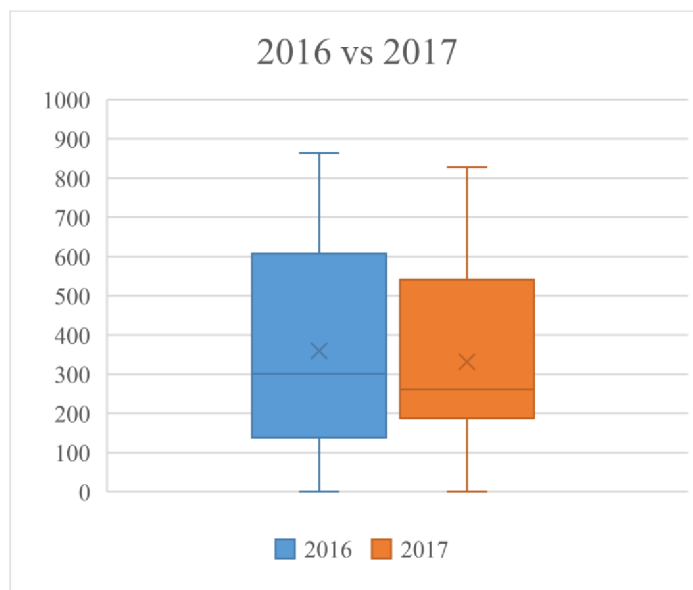
Tabulka 9 - Výsledky T-testu 1

	2016 vs 2017	2017 vs 2018	2018 vs 2019	2019 vs 2020
T stat	1,48	-3,26	2,52	-1,11
p-hodnota	0,16	0,01	0,02	0,28

Zdroj: Vlastní výzkum

V tabulce 1 je patrné, že v roce 2017 oproti roku 2016 počet případů s incidentem domácího násilí klesá o 445 případů. Maximální počet případů je v KRPT. Obrázek 12 zobrazuje hlavní statistické ukazatele. Okrajové čárky jsou maximum a minimum, hrany obdélníků jsou horní a dolní kvartily, tudíž v obdélníku se nachází 50 % všech hodnot, medián je čára (2016: 301,5, 2017: 261) a průměr je křížek (2016: 359,25, 2017:331,38).

Podle T-testu (viz. Tabulka 9 - Výsledky T-testu 1) lze konstatovat, že neexistuje statisticky významný rozdíl mezi rokem 2016 a 2017, protože p-hodnota je větší, než zvolená hladina významnosti 0,05 - přijímáme nulovou hypotézu: Policie České republiky nemá od doby platnosti institutu vykázání nárůst výjezdů k těmto případům.

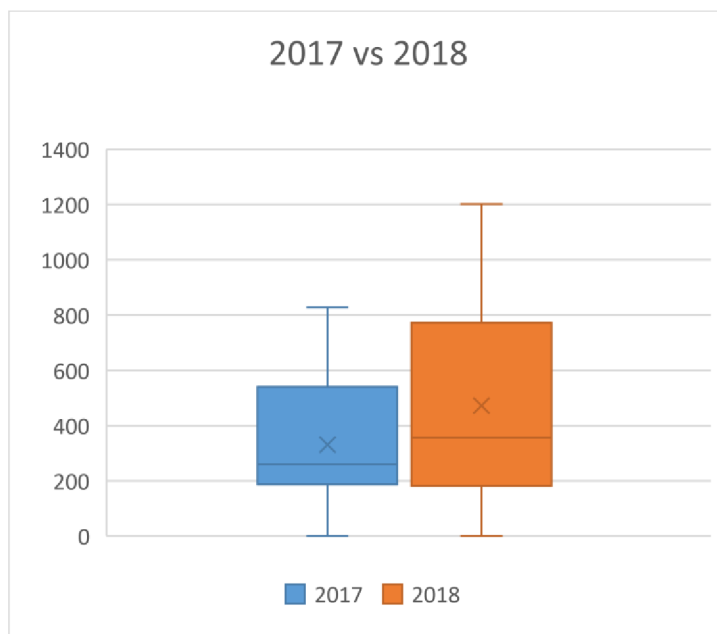

Obrázek č. 12 - Porovnání roku 2016 a 2017

Zdroj: Vlastní výzkum

Naopak v roce 2018 oproti roku 2017 počet případů s incidentem domácího násilí se zvýšil o 2262 případů. Ale v roce 2018 nejvyšší počet případů je v KRPB (1202 případů). Na grafu 2 je vidět, že v roce 2017 obdélník (50 % hodnot) je menší než v roce 2018. Medián je 356,5 a průměr je 472,69 v roce 2018.

Podle T-testu (viz. Tabulka - Výsledky T-testu 1) lze konstatovat, že existuje statisticky významný rozdíl mezi rokem 2017 a 2018, protože p-hodnota je menší, než zvolená hladina významnosti 0,05 - zamítáme nulovou hypotézu: Policie České republiky má od doby platnosti institutu vykázání nárůst výjezdů k těmto případům.

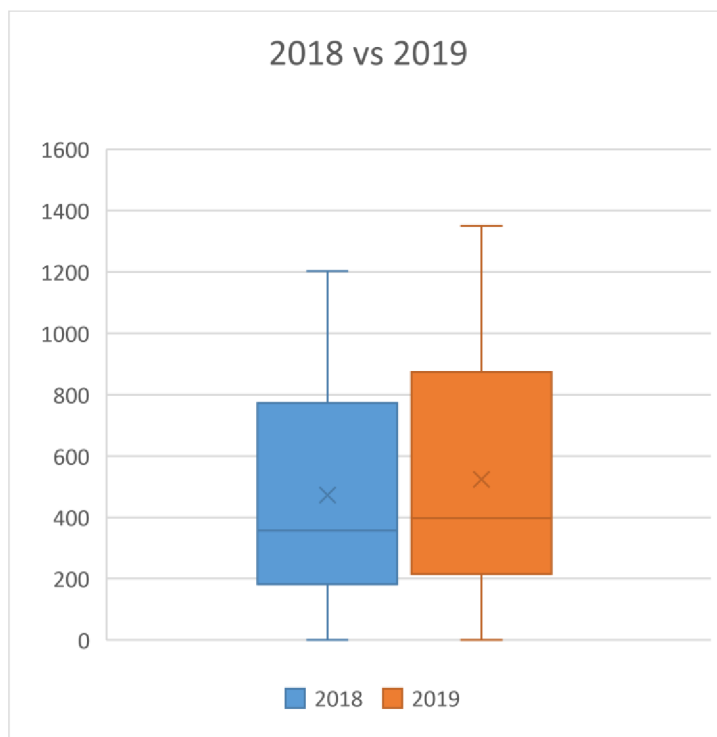

Obrázek 13 - Porovnání roku 2017 a 2018

Zdroj: Vlastní výzkum

V roce 2019 je stále vidět nárůst počtu případů s incidentem domácího násilí v České republice. Stejně jako i v roce 2018 v KRPB je nejvyšší počet případů, ale také v KRPA je mnoho případů. Na obrázku 14 je vidět, že v roce 2019 obdélník (50 % hodnot) je větší než v roce 2018. Medián je 397,5 a průměr je 523,94 v roce 2019.

Podle T-testu (viz. Tabulka 9 - Výsledky T-tesu 1) lze konstatovat, že existuje statisticky významný rozdíl mezi rokem 2018 a 2019, protože p-hodnota je menší, než zvolená hladina významnosti 0,05 - zamítáme nulovou hypotézu: Policie České republiky má od doby platnosti institutu vykazování nárůst výjezdů k těmto případům.

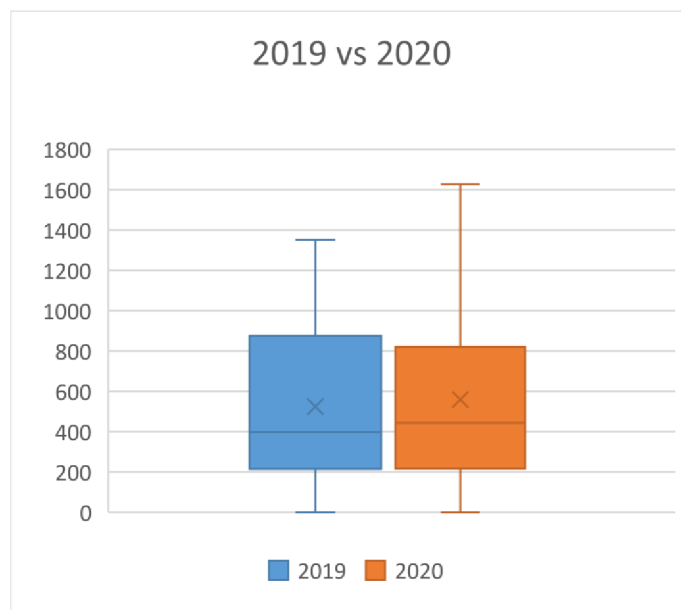

Obrázek 14 - Porovnání roku 2018 a 2019

Zdroj: Vlastní výzkum

V roce 2020 ohledně 2019 počet případů se zvýšil, ale jen o 568 případů. Maximální počet, stejně jak v roce 2019, je v KRPA a KRPB. Obdélníky jsou skoro stejné. V roce 2020 byl zaznamenán nejvyšší počet případů (1626) s incidentem domácího násilí v České republice za celé zkoumané období. Medián se rovná 442,5 a průměr je 559,38 v roce 2020.

Podle T-testu (viz. Tabulka 9 - Výsledky T-testu 1) lze konstatovat, že neexistuje statisticky významný rozdíl mezi rokem 2019 a 2020, protože p-hodnota je větší, než zvolená hladina významnosti 0,05 - přijímáme nulovou hypotézu: Policie České republiky nemá od doby platnosti institutu vykázání nárůst výjezdů k těmto případům.

Obrázek 15 - Porovnání roku 2019 a 2020

Zdroj: Vlastní výzkum

Stanovená hypotéza 2:

H0: Počet případů domácího násilí od doby platnosti institutu vykazání se nemění.

H1: Počet případů domácího násilí od doby platnosti institutu vykazání se mění.

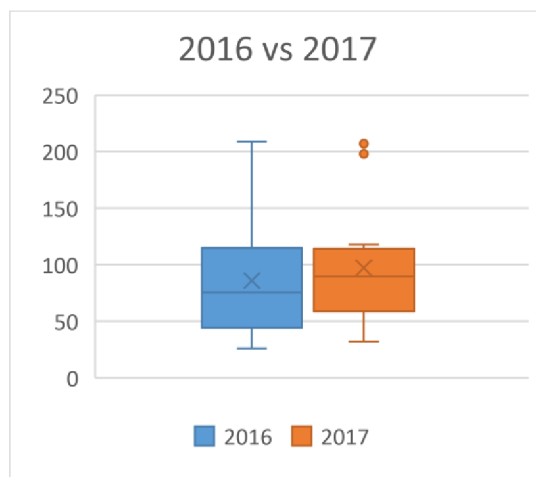
Tabulka 10 - Výsledek T-testu 2

	2016 vs 2017	2017 vs 2018	2018 vs 2019	2019 vs 2020
T stat	-1,56	1,05	-0,62	1,21
p-hodnota	0,14	0,31	0,55	0,25

Zdroj: Vlastní výzkum

V roce 2016 a 2017 nejvyšší počet případů s vykazáním v České republice je v KRPA (viz. Tabulka č. 2). Celkový počet se zvyšuje v roce 2017 o 156 případů. Průměr v roce 2016 je 86,07 a v roce 2017 je 97,21. Medián je 75,5 v roce 2016, v roce 2017 medián je 89,5 (viz. Obrázek 16).

Podle T-testu (viz. Tabulka 10 - Výsledky T-testu 2) lze konstatovat, že neexistuje statisticky významný rozdíl mezi rokem 2016 a 2017, protože p-hodnota je větší, než zvolená hladina významnosti 0,05 - přijímáme nulovou hypotézu: Počet případů domácího násilí od doby platnosti institutu vykazání se nemění.

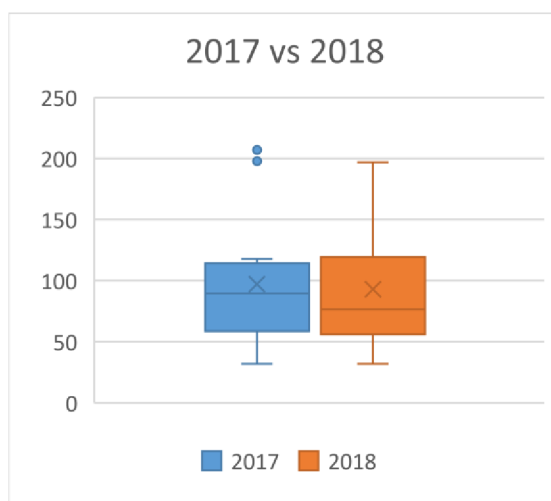

Obrázek 16 - Porovnání roku 2016 a 2017

Zdroj: Vlastní výzkum

Naopak v roce 2018 oproti roku 2017 počet případů domácího násilí klesá o 58. Ale na box plotu je vidět, že průměrná hodnota skoro stejná (2017: 97,21, 2016: 93,07). Nejvyšší počet případů v roce 2018 je v KRPU.

Podle T-testu (viz. Tabulka 10 - Výsledky T-testu 2) lze konstatovat, že neexistuje statisticky významný rozdíl mezi rokem 2017 a 2018, protože p-hodnota je větší, než zvolená hladina významnosti 0,05 - přijímáme nulovou hypotézu: Počet případů domácího násilí od doby platnosti institutu vykazování se nemění.

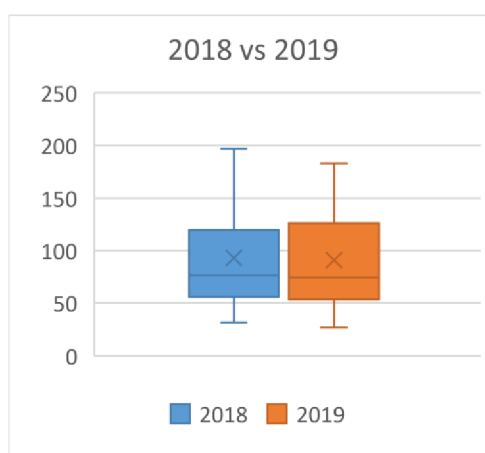

Obrázek 17 - Porovnání roku 2017 a 2018

Zdroj: Vlastní výzkum

V roce 2019 ohledně 2018 počet případů klesá o 31 případ. Maximální počet případů v roce 2019 je v KRPA. Obdélníky jsou skoro stejné. Medián se rovná 74,5 a průměr je 90,86 v roce 2019.

Podle T-testu (viz. Tabulka 10 - Výsledky T-testu 2) lze konstatovat, že neexistuje statisticky významný rozdíl mezi rokem 2018 a 2019, protože p-hodnota je větší, než zvolená hladina významnosti 0,05 - přijímáme nulovou hypotézu: Počet případů domácího násilí od doby platnosti institutu vykazování se nemění.

Obrázek 18 - Porovnání roku 2018 a 2019

Zdroj: Vlastní výzkum

V roce 2020 je stále vidět pokles počtu případů domácího násilí s vykazáním v České republice. Stejně jako i v roce 2019 v KRPA je nejvyšší počet případů. Na obrázku 19 je vidět, že medián je 79,5 a průměr se rovná 84,29 v roce 2020.

Podle T-testu (viz. Tabulka 10 - Výsledky T-testu 2) lze konstatovat, že neexistuje statisticky významný rozdíl mezi rokem 2019 a 2020, protože p-hodnota je větší, než zvolená hladina významnosti 0,05 - přijímáme nulovou hypotézu: Počet případů domácího násilí od doby platnosti institutu vykazování se nemění.

Obrázek 19 - Porovnání roku 2019 a 2020

Zdroj: Vlastní výzkum

5. Diskuse

Hlavním cílem výzkumného šetření bylo zjistit problematiku domácího násilí, se zaměřením na cílovou skupinu osob postižených domácím násilím. Dalším bylo uvést statistiku Policie České republiky na domácí násilí a vyhodnotit z těchto dat dvě stanovené hypotézy.

Domácí násilí je i v České republice velice závažný problém. Statistiky a výzkumy uvádějí, že nějakou zkušenost s násilím má každý druhý člověk u nás, čtvrtina populace nad 15 let má dokonce osobní zkušenost s domácím násilím, ať v roli svědka, oběti, či násilníka (Ján, 2010).

Domácí násilí je podle Kotkové (2014) komplikovaným jevem, a přestože se jedná o téma na veřejnosti již poměrně diskutované, neexistuje jednotná obecně uznávaná definice domácího násilí, i přesto se přidává s názorem, že domácí násilí je jedna z nejnebezpečnějších forem agrese, převážně kvůli jeho skrytosti a nelehké dokazatelnosti (Kotková, 2014).

Počátky domácího násilí v minulém století jsou jednoznačně spjaty se závažnými případy týrání žen v partnerském soužití (Čírtková, 2008). Od té doby však výzkumy přinesly nové poznatky o násilí uvnitř rodinných vztahů. Jednotlivý obraz domácího násilí a jeho oběti se rozpadl (Čírtková, 2008). Abychom zjistili, o jaký typ domácího násilí se jedná, je třeba analyzovat vývoj partnerského vztahu a chování zúčastněných aktérů (Čírtková, 2008).

A právě díky těmto faktům se domnívám, že by široká veřejnost měla znát o problematice domácího násilí co nejvíce informací, kdy tak včasným rozpoznáním a informovaností o tom jak dále postupovat, nebo na koho se obrátit, by mohla zachránit nejeden lidský život.

Pro výzkumnou část bakalářské práce jsem použil dostupnou statistiku z evidence trestního řízení Policie České republiky. Tato statistika je z celé České republiky a je od roku 2016 do roku 2020. Ve výstupních parametrech jsem se zaměřil na počty případů s incidentem domácího násilí, na počty vykázaní a opakované počty vykázaných osob. Dále jsem se zaměřil na rozdělení vykázaní podle pohlaví, věkové kategorie a státní

příslušnosti. V další řadě jsem se zaměřil na ohrožené osoby, které jsou rozděleny taktéž na pohlaví, věkové kategorie a státní příslušnost.

Cílem bylo zjistit, zda se případy domácího násilí v České republice zvyšují či nikoliv. Vyhodnocením statistických dat si odpovím na svou první hypotézu, která předpokládá, že se počet případů domácího násilí od doby platnosti institutu vykázání zvyšuje. Dále jsem chtěl zjistit, zda se zvyšuje počet výjezdů Policie České republiky k případům domácího násilí. Tato je jako druhá stanovená hypotéza, kdy předpokládám, že Policie České republiky má od doby platnosti institutu vykázání nárůst výjezdů k těmto případům.

Z grafu 1 (str. 32) s tabulkou 1 (str. 32) se dozvíme, že případů s incidentem domácího násilí je každý rok více a více případů, kdy Policie České republiky eviduje za každé ředitelství kraje svá data a ty pak tvoří komplexní hodnoty za celou Českou republiku. Policie České republiky je rozdělena na tyto Krajské ředitelství: Krajské ředitelství policie Praha (KRPA), Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje (KRPB), Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje (KRPC), Krajské ředitelství policie Pardubického kraje (KRPE), Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje (KRPH), Krajské ředitelství policie kraje Vysočina (KRPJ), Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje (KRPK), Krajské ředitelství policie Libereckého kraje (KRPL), Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje (KRPM), Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje (KRPP), Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (KRPS), Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje (KRPT), Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje (KRPU), Krajské ředitelství policie Zlínského kraje (KRPZ).

Je důležité si uvědomit, že výjezd Policie České republiky k případu, který je evidován jako případ s incidentem domácího násilí, není případ, kdy je agresor z místa vykázán, nebo věc řešena jako domácí násilí. Jedná se o takový případ, kdy okolnosti tomu nasvědčují, ale při prošetření celé věci a stanovení právní kvalifikace se nakonec nemusí vždy jednat o domácí násilí.

Jak uvádí Úlehlová (2009) pod pojem domácí násilí zahrnujeme psychické, fyzické, sexuální či ekonomické násilí, ke kterému dochází mezi osobami blízkými, které sdílejí společnou domácnost (Úlehlová, 2009). Tyto formy domácího násilí jsou charakteristické svojí dlouhodobostí, opakováním a eskalací míry násilí jednotlivých incidentů (Úlehlová, 2009).

Policie na místě události zjišťuje, zda byly naplněny všechny znaky domácího násilí a zda nakonec celou věc na místě bude řešit jako domácí násilí.

Když bych měl vyhodnotit hypotézu 2, tak skutečně každým rokem se zvyšuje počet výjezdů ze strany Policie České republiky. Od doby platnosti institutu vykázání (v této bakalářské práci posuzujeme pouze období od roku 2016 do roku 2020) zvyšuje nárůst výjezdů k těmto případům. Tedy dle prvního grafu, který obsahuje i detailně rozepsanou tabulku je hypotéza 2 naplněna. Dále mi tuto skutečnost potvrdila statistika metoda T-test hypotéz. Od roku 2016 do roku 2017 se rozdíl nemění, kdy neexistuje statisticky významný rozdíl mezi posuzovanými roky. Od roku 2017 do roku 2018 se rozdíl mění, kdy existuje statisticky významný rozdíl mezi posuzovanými roky. Od roku 2018 do roku 2019 se rozdíl mění, kdy existuje statisticky významný rozdíl mezi posuzovanými roky. Od roku 2019 do roku 2020 se rozdíl nemění, kdy neexistuje statisticky významný rozdíl mezi posuzovanými roky.

Samozřejmě musím zmínit fakt, že od dne 1. března roku 2020 započala v České republice epidemie virové nemoci covid-19 způsobená koronavirem SARS CoV-2, součást světové pandemie covidu-19. Vláda České republiky byla na onemocnění, které se začalo šířit na území celého Česka, nucena vyhlásit mimořádná ochranná zdravotnická opatření. Vláda s vyhlášením nouzového stavu nařídila mimo jiné uzavření maloobchodu a služeb, uzavření restauračních zařízení, uzavření škol a školských zařízení, povinnost nošení ochranných prostředků dýchacích cest, nařídila pracovní povinnost z domova, omezila pohyb osob mimo bydliště, kdy tato opatření, kdy jsem vyjmenoval jen některá, uvěznila spoustu lidí společně doma. Dále byla lidem nařizována karanténa, která opět zapříčinila to, že lidé museli zůstat doma. Ani si neumíme představit, kolik případů domácího násilí vzrostlo, kdy tyto případy bývají hlášené velmi zřídka. Domácí násilí, o kterém víme, je jen špička ledovce, kdy spousta těch nejzávažnějších případů, bývá dodnes skryta. Proto samotný fakt, že vyhlášení nouzového stavu a nařízená mimořádná zdravotní opatření zapříčinila to, že veškerý čas se trávil zpravidla doma, za uzavřenými dveřmi, bylo domácí násilí na vzestupu.

Oběti domácího násilí jsou, na rozdíl od obětí jiných násilných trestných činů, vystaveny specifickým faktorům, které ovlivňují jejich možnost se bránit (Rosa. © 2021). Mezi tyto faktory patří například místo činu, které je v případě domácího násilí přímo u oběti doma, kdy ve většině případů navíc zůstává násilník po

útočce na místě, což je pro oběť zdrojem silného psychického tlaku a strachu z dalšího napadání (Rosa. © 2021).

Graf 2 (str. 36) s tabulkou 2 (str. 36) nám potvrzují, že výjezdy Policie České republiky neseď s počty vykázanych osob. Jak jsem již uváděl, na místě potenciálního případu, který se zdá jako domácí násilí, nejsou buď naplněny znaky domácího násilí, nebo se o domácí násilí vůbec nejedná.

Odlišit domácí násilí od dlouhodobých sporů, hádek a tzv. italské domácnosti nám pomohou čtyři znaky, které uvádí Vitoušová (2007): opakování a dlouhodobost násilí, eskalace neboli stupňování násilí, jasné role aktérů, společná domácnost jako místo, kde k násilí dochází. Tyto charakteristické znaky uvádí též ve své publikaci například Kopecká (2015), Matoušková (2013) a řada dalších autorů.

Kdybych zde měl zhodnotit svojí hypotézu 1, a to jestli se domnívám, že počet případů domácího násilí od doby platnosti (pro posouzení používáme data od roku 2016 do roku 2020) institutu vykázání se zvyšuje, tak musím uvést, že každý rok je individuální. Oproti roku 2016 a roku 2017 je zaznamenán nárůst případů vykázání, což by naznačovalo, že se počet případů zvyšuje. Ale od roku 2018 do roku 2020 dochází zase k poklesu vykázanych osob v souvislosti s domácím násilím. Tedy v porovnání roku 2016 a roku 2020 dochází k poklesu o 25 vykázanych osob. Nelze tedy jednoznačně říci, že za posouzené období se nárůst případů zvyšuje nebo snižuje. V celkovém pohledu na vykázane osoby se to pohybuje ve stejné, nebo podobné rovině, kdy nikdy nenastal žádný velký razantní vzestup nebo pokles vykázání. Tedy hypotéza č. 1 nebyla naplněna, kdy není jednoznačné, že by se případů domácího násilí zvyšoval. Toto mi i potvrdila statistická metoda T-test hypotéz. Od roku 2016 do 2017 se rozdíl nemění, tedy neexistuje statisticky významný rozdíl mezi posuzovanými roky. Od roku 2017 do roku 2018 se rozdíl nemění, tedy neexistuje statisticky významný rozdíl mezi posuzovanými roky. Od roku 2018 do roku 2019 se rozdíl nemění, tedy neexistuje statisticky významný rozdíl mezi posuzovanými roky. Od roku 2019 do roku 2020 se rozdíl nemění, kdy neexistuje statisticky významný rozdíl mezi posuzovanými roky. Vycházím samozřejmě pouze z policejních statistik, kdy je evidentní, že osoby ohrožené, nebo postižené domácím násilím nemusí věc řešit přes Policii České republiky. Mohou se obrátit rovnou na organizaci pomáhající obětem domácího násilí. Myslím si, že se tak i děje, protože původně jsem chtěl statistiku uvádět pouze za

Jihočeský kraj, bylo zjištěno, že počet případů domácího násilí je malý v porovnání se statistikou Bílého kruhu bezpečí, kdy evidovali jednou tak velký nárůst klientů s problémem domácího násilí. Původně jsem chtěl s těmito organizacemi vejít ve spolupráci, ale jelikož byl vyhlášen nouzový stav, spojený s pandemií koronaviru, musel jsem toho zanechat a vrátit se pouze k datům Policie České republiky. Na základě vyhodnocených dat, nebylo možné potvrdit stanovenou hypotézu 1.

Matoušková (2013) vysvětluje, že institut vykázání může policie aplikovat, lze-li dle zjištěných skutečností předpokládat, s ohledem na předcházející ataky, že dojde k nebezpečnému útoku proti zdraví, životu či závažnému útoku proti lidské důstojnosti (Matoušková, 2013). Podezřelý je vykázán ze společného domu či bytu na dobu 10 dní. Círmannová (2013) toto opatření zpochybňuje, neboť poukazuje na skutečnost, že institut vykázání neřeší dlouhodobě skutečnou příčinu problému (Círmannová, 2013).

S tímto souvisí i počty opakovaně vykázáných osob uvedené v grafu 3 (str. 39) a tabulce 3 (str. 40). Opakovanost domácího násilí je zcela běžnou věcí, kdy si většina ohrožených osob myslí, že se toto jednání již opakovat nebude, a v mnohých případech je to i ze strany agresorů obětem slibováno Jak uvádí Marvanová – Vargová (2008). Oběť agresorovi věří, doufá v urovnání jejich vztahu a nakonec odpouští, čímž se kruh uzavírá. Na počátku vztahu bývá tato fáze nejdelší a postupně se zkracuje, až zcela vymizí.

Graf 4 (str. 43) a tabulka 4 (str. 43) nám ukazují, že muži se dopouštějí domácí násilí častěji než ženy. Tuto skutečnost uvádí i ve své publikaci Pikálková, Podaná, Buriánek (2015), kdy ženy jsou častěji napadány vlastními partnery než cizími muži.

Ševčík a Špatenková (2011) se shodují, že nečastějším terčem domácího násilí jsou ženy.

Graf 5 (str. 44) a tabulka 5 (str. 45) nám třídí agresory při vykázání do věkových kategorií. Je zcela zřejmé, že nejvíce případů páchají osoby v produktivním věku, což je 18-64 let. Senioři a mladiství se dopouštějí domácího násilí jen ve výjimečných případech, ale tyto případy se také stávají, jak uvádějí statistiky Policie České republiky.

Nelze přesně stanovit typický profil pachatele domácího násilí, jak ve své publikaci uvádí Úlehlová (2009). Pachatelé mohou pocházet z kterékoliv společenské vrstvy a nelze u nich určit stejné povahové vlastnosti (Úlehlová, 2009). Pachatelé domácího

násilí jsou charakterizováni jako lidé s rozdvojenou osobností, jako „lidé dvojitá tvář“, kteří ve společnosti vystupují jako seriózní, ochotní, sympatičtí, komunikativní lidé, a v soukromí se jejich chování vůči blízkým osobám mění v násilné (Úlehlová, 2009).

Graf 6 (str. 46) nám určuje státní příslušnost vykázaných osob domácího násilí za sledované období od roku 2016 do roku 2020. Většina vykázaných osob v České republice je české národnosti, kdy jich bylo vykázáno 5710. V minimálních počtech případů jsou vykázány osoby cizinci. Na území České republiky bylo vykázáno 611 cizinců, kdy po české národnosti je ve vykázání na druhém místě národnost slovenská, kdy jich bylo vykázáno 232. Na třetím místě jsou Ukrajinci, kdy jich bylo vykázáno 123. Další národnosti v České republice ve vykázání v souvislosti s domácím násilím jsou obyvatelé: Rumunska, Polska, Vietnamu, Bulharska, Tuniska, Mongolska, Ruska, Moldavska, Egypta, Itálie, Turecka, Arménie, Běloruska, Francie, Rakouska, Bosny a Hercegoviny, Německa, Kazachstánu, Uzbekistánu, Ázerbájdžánu, Velké Británie, Maroka, Mexika, Nigérie, Brazílie, Kuby, Alžírsko, Chorvatska, Maďarska, Kyrgyzstánu, Srí Lanky, Lotyšsko, Makedonie, Nigérie, Pákistánu, Srbska, Belgie, Dominikánské republiky, Gruzie, Ghany, Guiney, Řecko, Čína, Indie, Iránu, Jamajky, Holandska, Norska, Nepálu, Palestiny, Slovinska, Tádžikistánu, Spojených států amerických a Jihoafrické republiky.

Graf 7 (str. 46) a tabulka 6 (str. 47) je zaměřena na ohrožené osoby postižené domácím násilím. S tím souvisí graf 8 (str. 51) a tabulka 7 (str. 51), kdy podle statistiky jsou nejohroženější skupinou ženy. V souvislosti s domácím násilím je často uváděn pojem syndrom týrané ženy.

Projevy syndromu mohou být různé. Psycholožka Leonore Walker (2016), v jedné ze svých knih, popisuje charakteristické znaky žen s tímto syndromem: Žena věří, že násilí je její chyba, má strach o svůj život a život svých dětí, žena opakovaně utíká a vrací se k násilníkovi, věří, že násilník je všude a vidí vše, co dělá (Walker, 2016).

Muži jsou ve většině publikací, které se týkají domácího násilí, bráni jako pachatelé. Buriánek (2015) ve své publikaci poukazuje na fakt, že násilí žen vůči mužům není výjimečnou záležitostí. Jedná se především o psychické násilí, ale samozřejmě nelze vyloučit ani násilí fyzické (Buriánek, 2015).

Z grafu 9 (str. 52) a tabulky 8 (str. 52) vyplývá, že dle věku jsou nejohroženější skupinou osoby ve věku 18 – 64 let. Druhou skupinou jsou děti ve věku 0 – 14 let. Děti jsou vedené jako ohrožené jen z důvodu toho, že jsou většinou účastníci incidentů domácího násilí. Násilí nemusí směřovat vůči nim, ale jsou tomu pouze přítomni. Je to pro ně velice stresující a může to poznamenat jejich psychické a duševní zdraví.

Dítě se může stát obětí domácího násilí v jakémkoliv věku a to jako oběť, která je přímo fyzicky či psychicky týraná, sexuálně zneužívána, nebo zanedbávána. Dále se může dítě stát obětí domácího násilí nepřímo a to jako svědek. Vzhledem k silnému citovému poutu dětí k rodičům, bývají jako svědci násilí, které páchá jeden rodič na druhém, vystaveny velice silnému psychickému tlaku a v podstatě se tak stávají také oběťmi. U dětí, které jsou svědky či oběťmi domácího násilí mohou vznikat různé vývojové poruchy, šokové reakce a snahy o únik z této situace. (Intervenční centrum, 2020)

Graf 10 (str. 54) a 11 (str. 55) poukazuje na ohrožené osoby podle jejich státní příslušnosti. Česká republika má opět největší zastoupení v ohrožených osobách v kontextu s domácím násilím. Ohrožené národnosti v České republice jsou osoby z: Ukrajiny, Slovenska, Vietnamu, Polska, Ruska, Bulharska, Rumunska, Mongolska, Běloruska, Německa, Velké Británie, Ázerbájdžánu, Kazachstánu, Uzbekistánu, Lotyšska, Nizozemska, Arménie, Kuby, Maďarska, Indie, Itálie, Kyrgyzstánu, Nigérie, Tuniska, Argentiny, Francie, Gruzie, Ghany, Guatemaly, Číny, Maroka, Slovinska, Sýrie, Spojených států americký a Jemenu.

Tabulka 9 (str. 56) a tabulka 10 (str. 60) předkládá výsledky vyhodnocení statistickou metodou T-test z tabulky 1 a tabulky 2. Dále jsou součástí grafy 12 (str. 57), 13 (str. 58), 14 (str. 59), 15 (str. 60), 16 (str. 61), 17 (str. 61), 18 (str. 62), 19 (str. 63), které porovnávají roky 2016 – 2020 které potvrdili mojí hypotézu č. 2 – Předpokládám, že Policie České republiky má od doby platnosti institutu vykázání nárůst výjezdů k těmto případům. Hypotéza č. 1 – Počet případů domácího násilí od doby platnosti institutu vykázání se zvyšuje, nebylo potvrzeno.

6. Závěr

Bakalářská práce se skládá z teoretické a praktické části. Teoretická část předkládá ucelený pohled na současný stav problematiky domácího násilí. V této části práce je definováno domácí násilí jako takové, podrobně jsou zde popsány jednotlivé znaky domácího násilí. Dále se zaměřuje na charakteristiku všech účastníků domácího násilí. V poslední kapitole teoretické části je zaměřena pozornost na odbornou pomoc obětem domácího násilí.

V praktické části práce je cílem zjistit problematiku domácího násilí se zaměřením na cílovou skupinu osob postižených domácím násilím. V této části práce je zveřejněna policejní statistika z celé České republiky, týkající se domácího násilí. Dále uvádím vyhodnocení dvou stanovených hypotéz. Výzkum byl proveden sekundární analýzou dat, dostupných v evidencích Policie České republiky.

Stanoveny byly dvě hypotézy. V první hypotéze bylo stanoveno, že počet případů domácího násilí od doby platnosti institutu vykazání se zvyšuje. Toto se nepotvrdilo, protože když porovnáme data od roku 2016 do roku 2020, tak nám počet vykazání klesá. V druhé hypotéze bylo předpokládáno, že Policie České republiky má od doby platnosti institutu vykazání nárůst výjezdů k těmto případům. Podařilo se mi potvrdit druhou hypotézu. Od doby platnosti institutu vykazání (v této práci posuzujeme pouze období od roku 2016 do roku 2020) je nárůst výjezdů k těmto případům. Obě hypotézy byly statisticky vyhodnoceny statistickou metodou T-test hypotéz.

Z výsledků tohoto výzkumu jsem byl překvapen, protože jsem předpokládal, že domácí násilí je každým rokem na vzestupu. Podle policejních statistik jsou ale zjištěné údaje stále stejné v počtech případů domácího násilí. Jak jsem předpokládal, případy hlášené na Policii České republiky nejsou tak časté. Zřejmě oběti domácího násilí vyhledají pomoc u jiných organizací, které jim pomáhají, nebo propadají sítem sociální péče.

Tato bakalářská práce by mohla sloužit policistům, studentům, ale i široké veřejnosti k získání více odborných informací o problematice domácího násilí, uceleném postupu a řešení domácího násilí s Policií České republiky a jinými organizacemi, které pomáhají obětem domácího násilí. Domnívám se, že by práce mohla být využita jako vhodný zdroj informací, nejen pro klienty intervenčních center, ale i pro širokou veřejnost.

7. Seznam použitých zdrojů

1. ACORUS., 2011. [online]. [cit. 20. 4. 2021]. Dostupné z: <http://www.acorus.cz/cz/o-nas-poslani.html>.
2. BASILE, K, SALTZMAN, L., 2009. *Sledování sexuálního násilí: Jednotné definice a doporučené datové prvky verze 1.0. Centra pro kontrolu a prevenci nemocí, Národní centrum pro prevenci a kontrolu úrazů*. [online]. [cit. 20. 4. 2021]. Dostupné z: http://www.cdc.gov/ViolencePrevention/pub/SV_surveillance.html.
3. BEDNÁŘOVÁ, Z., 2009. *Domácí násilí: zkušenosti z poskytování sociální a terapeutické pomoci ohroženým osobám*. Praha: Acorus, c. ISBN 978-80-254-5422-0.
4. BEZOUŠKOVÁ, A., 2006. *Psychiatrická ošetrovatelská péče*. Vyd.1. Praha: Grada. 352 s. ISBN 80-247-1151-6.
5. BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ., 2021. *Jsem obětí domácího násilí* [online]. [cit. 1. 1. 2021] Dostupné z: <http://www.116006.cz/domaci-nasili/>.
6. BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ., 2021. *Praktické rady* [online]. [cit. 20. 4. 2021]. Dostupné z: <http://www.domacinasili.cz/bily-kruh-bezpeci/>.
7. BURIÁNEK, Jiří a kol., 2006. *Domácí násilí - násilí na mužích a seniorech*. Praha, Kroměříž: Triton. ISBN 80-7254-914-6.
8. BUSKOTTE, A., 2008. *Z pekla ven – žena v domácím násilí*. 1. vyd. Brno: Computer Press. 176 s. ISBN 978-80-251-1786-6.
9. CIMRMANNOVÁ, T. et al., 2013. *Krize a význam pomáhajících prvního kontaktu – aplikace v kontextu rodinného násilí*. Praha: Karolinum. 198 s. ISBN 978-80-246-2205-7.

10. CONWAY, H., 2007. *Domáci násilí příručka pro současné i potenciální oběti se zákonem č. 135/2006 Sb., platným od 1. ledna*. Praha: Albatros 2007. ISBN 978-80-00-01550-7.
11. ČÍRTKOVÁ, L., 2008. *Moderní psychologie pro právníky*. Praha: Grada. 150 s. ISBN 978-80-247-2207-8.
12. ČÍRTKOVÁ, L., 2020. *Domáci násilí: nebezpečné rodinné vztahy ve 21. století*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk. ISBN 978-80-7380-806-8.
13. DOBEŠOVÁ, M., 2015. *Mezinárodní den proti násilí na ženách se blíží – jaký je jeho význam?* In: ProFairPlay.cz [online]. [cit. 3. 4. 2021]. Dostupné z: <http://www.profairplay.cz/mezinarodni-den-proti-nasili-na-zenach-se-blizi-jakyje-jeho-vyznam/>.
14. DUFKOVÁ, I.; ZLÁMAL, J., 2005. *Domáci násilí se zaměřením na problematiku oběti*. Pracovní manuál. Praha: Střední policejní škola Ministerstva vnitra. ISBN 80-239-5686-8.
15. FLORENCE, 2020. *Povědomí o domácím násilí roste díky osvětě*. Florence.cz[online]. [cit. 15. 10. 2020]. Dostupné z: <http://www.florence.cz/zpravodajstvi/aktuality/povedomi-o-domacim-nasili-rostediky-osvete/>.
16. HAŠKOVCOVÁ, H., 2004. *Manuálek o násilí*. V Brně: Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, 2004. ISBN 80-7013-397-X.
17. IC BRNO., 2020. *Formy domácího násilí*. [online]. [cit. 5. 11. 2019]. Dostupné z: <http://www.ic-brno.cz/formy-domaciho-nasili>.
18. IC BRNO., 2020. *Potřebuji pomoc*. [online]. [cit. 1. 1. 2021] Dostupné z: <http://www.ic-brno.cz/potrebuji-pomoc/>.

19. INTERVENČNÍ CENTRUM., 2020. *Mýty a předsudky o domácím násilí* [online]. [cit. 20. 4. 2021]. Dostupné z: <http://intervencni-centrum.cipslk.cz/>.
20. INTERVENČNÍ CENTRUM., 2020. *Pomoc obětem domácího násilí*. [online]. [cit. 1. 1. 2021] Dostupné z: <http://www.csspraha.cz/intervencni-centrum-pomoc-obetem-domaciho-nasili>.
21. JÁN, T., 2010. *Sborník textů k problematice domácího násilí*. In: KALVACH, Z., 2004. *Geriatric a gerontologie*. Praha: Grada. ISBN 80-247-0548-6.
21. KOPECKÁ, I., 2015. *Psychologie 3. Díl: Učebnice pro obor sociální činnost*. Praha: Grada. 268 s. ISBN 978-80-247-9881-3.
22. MARVÁNOVÁ-VARGOVÁ, B., POKORNÁ, D., TOUFAROVÁ, M., 2008. *Partnerské násilí*. Praha: Linde. ISBN 978-80-86131-76-4.
23. Metodická příručka č. 1/2010 ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky k realizaci závazného pokynu policejního prezidenta č. 166/2009 o provádění vykázaní.
24. MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY., 2017. *Domácí násilí – institut vykázaní a další informace*. [online]. [cit. 20. 4. 2021] Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/domaci-nasili-institut-a-dalsi-informace.aspx>.
25. NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD., 2021. *Domácí násilí: Rozhodnutí o vykázaní osoby ze společného obydlí*. [online]. [cit. 1. 1. 2021] Dostupné z: <http://www.sbirka.nssoud.cz/cz/domaci-nasili-rozhodnuti-o-vykazani-o-soby-ze-spolecneho-obydli.p1918.html>.
26. PIKÁLKOVÁ, S., PODANÁ, Z., BURIÁNEK, J., 2015. *Ženy jako oběti partnerského násilí: sociologická perspektiva*. Praha: Sociologické nakladatelství SLON. ISBN 978-80-7419-189-3.

27. PROFEM., 2021.[online]. [cit. 20. 4. 2021]. Dostupné z: <http://www.profem.cz/o-nas/kdo-jsme.aspx>.
28. ROSA – centrum pro týrané ženy. [online]. [cit. 2. 11. 2019]. Dostupné z: <http://rosa-os.cz/>.
29. STOČESOVÁ, V., ČÁP, D., 2020. *Psychoterapeutická práce s původci domácího násilí: zvládání vzteku, agrese a násilných projevů*. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-1655-1.
30. ŠEDIVÁ, M., 2007. *Metodický rámec interdisciplinární spolupráce na místní úrovni při řešení případů domácího násilí*. V Praze: Bílý kruh bezpečí. ISBN 978-80-239-9449-0.
31. ŠEVČÍK, D., ŠPATENKOVÁ, N. a kol., 2011. *Domácí násilí*. Praha: Portál. 185 s. ISBN 978-80-7367-690-2.
32. ŠPECIÁNOVÁ, Š., 2003. *Ochrana týraného a zneužívaného dítěte*. Praha: Linde. ISBN 80-86131-44-0.
33. ÚLEHLOVÁ, D., 2009. *Problematika domácího násilí pro zdravotnické pracovníky*. Vyd. 1. Brno: Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů v Brně. 116 s. ISBN 978-80-7013-502-0.
34. VANÍČKOVÁ, L., CHOMOVÁ, Z. (eds.), 2010. *Sborník textů k problematice domácího násilí*. Praha: Centrum sociálních služeb. 166 s.
35. VITOUŠOVÁ, P., 2007. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. Vyd. 1. Praha: Grada. 191 s. ISBN 978-80-247-2014-2.
36. WALKER, L., 2010. *Research Methods and Statistics*. London: Palgrave Macmillan. ISBN 978-0-230-24988-2.

37. WALKER, L., 2016. *The Battered Syndrome. 4. issue.* New York: Springer publishing company. 541 p. ISBN 9780826170989.
38. Zákon č. 135/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím, Trestní zákon dodatek ke komentáři. Praha: C. H. Beck, 2006. ISBN: 80-7179-547-X.
39. Zákon č. 273/2008 Sb., Zákon o Policii ČR, 2008. In: Sbíрка zákonů České republiky, částka 91. Praha: Tiskárna ministerstva vnitra. ISSN 1211-1244.
40. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, In: Praha, Eurounion, 2021. ISBN 978-80-7317-084-4.
41. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 166/2009 o provádění vykázaní.

8. Seznam obrázků, grafů, tabulek a příloh

Obrázek 1 – grafické znázornění počtu případů s incidentem domácího násilí.....	32
Obrázek 2 – grafické znázornění počtu případů s vykazáním.....	36
Obrázek 3 – grafické znázornění počtu opakovaně vykázaných osob	39
Obrázek 4 – grafické znázornění počtu vykázaných osob dle pohlaví	43
Obrázek 5 – grafické znázornění počtu vykázaných osob dle věku	44
Obrázek 6 – grafické znázornění počtu vykázaných osob dle státní příslušnosti	46
Obrázek 7 – grafické znázornění počtu ohrožených osob domácího násilí	46
Obrázek 8 – grafické znázornění počtu ohrožených osob dle pohlaví	51
Obrázek 9 – grafické znázornění počtu ohrožených osob dle věku	52
Obrázek 10 – grafické znázornění počtu ohrožených osob domácího násilí dle státní příslušnosti	54
Obrázek 11 – grafické znázornění počtu ohrožených osob domácího násilí dle státní příslušnosti	55
Obrázek 12 – grafické znázornění porovnání roku 2016 – 2017 (T-test 1).....	57
Obrázek 13 - grafické znázornění porovnání roku 2017 – 2018 (T-test 1).....	58
Obrázek 14 - grafické znázornění porovnání roku 2018 – 2019 (T-test 1).....	59
Obrázek 15 - grafické znázornění porovnání roku 2019 – 2020 (T-test 1).....	60
Obrázek 16 - grafické znázornění porovnání roku 2016 – 2017 (T-test 2).....	61
Obrázek 17 - grafické znázornění porovnání roku 2017 – 2018 (T-test 2).....	61
Obrázek 18 - grafické znázornění porovnání roku 2018 – 2019 (T-test 2).....	62
Obrázek 19 - grafické znázornění porovnání roku 2019 – 2020 (T-test 2).....	63
Tabulka 1 – počet případů s incidentem domácího násilí	32
Tabulka 2 – počet případů s vykazáním.....	36
Tabulka 3 – počet opakovaně vykázaných osob.....	40
Tabulka 4 – vykázané osoby dle pohlaví.....	40
Tabulka 5 – vykázané osoby dle věku.....	45
Tabulka 6 – ohrožené osoby domácím násilím.....	47
Tabulka 7 – ohrožené osoby dle pohlaví.....	51
Tabulka 8 – ohrožené osoby dle věku.....	52
Tabulka 9 - výsledek T-testu 1.....	56
Tabulka 10 - výsledek T-testu 2.....	60

Seznam použitých zkratk

atp – a tak podobně

CPR – Ředitelství služby cizinecké policie

KRPA - Krajské ředitelství policie Praha

KRPB - Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje

KRPC - Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje

KRPE - Krajské ředitelství policie Pardubického kraje

KRPH - Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje

KRPJ - Krajské ředitelství policie kraje Vysočina

KRPK - Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje

KRPL - Krajské ředitelství policie Libereckého kraje

KRPM - Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje

KRPP - Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje

KRPS - Krajské ředitelství policie Středočeského kraje

KRPT - Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje

KRPU - Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje

KRPZ - Krajské ředitelství policie Zlínského kraje

OS – Operační středisko policie

p-hodnota – nejmenší hladina významnosti

T stat – testová statistika